Влада - Радам !

Голос України

Газета Верховної Ради України ♦ № 26 (776) ♦ Четвер, 10 лютого 1994 року ♦ Ціна договірна

УКРАЇНА — ЛИТВА: ГЛИБОКЕ КОРІННЯ ДРУЖБИ

Головною подією офіційного візиту Президента України Л.Кравчука до Литовської Республіки стало підписання Договору про дружбу і співробітництво між нашими державами. Під час цієї церемонії Л.Кравчук і Президент Литви А.Бразаускас, який підписав Договір від імені своєї держави, відзначали глибоке коріння українсько-литовських відносин. Згаданий Договір мав прецедент: у 1921 році між Україною і Литвою був укладений мирний договір, згідно з яким взаємно визнавалася суверенність обох держав. Але за часів, коли однією з них уже правив тоталітарний режим, а інша пізніше теж потрапила під його залізну п'яту, значення цього документа знецінилося. Новий же Договір є віхою у процесі розбудови дружніх відносин між справді суверенними державами.

(Закінчення на 2-й стор.).

Цитата дня

«Значна перемога націоналістів, комуністів та інших антиреформаторів на грудневих виборах остудила пристрасть Вашингтона грати у російську політику. Україна більше, ніж будь-яка інша республіка, здатна бути противагою тенденціям домінування, що дедалі виразніше проявляється в Москві. І Сполучені Штати постараються акуратно розіграти українську карту».

«Вашингтон пост».

Продиктовано в номер

Незабаром — тендер, але не все відразу

Проведений торік Мінчорнобилем і Академією наук міжнародний конкурс допоміг виробити концепцію комплексного розв'язання проблеми об'єкта «Укриття» Чорнобильської АЕС. Та про її цілковиту реалізацію за умов економічної кризи годі й мріяти. Тому, зрозуміло, потрібно виокремити першочергові заходи. А це, на думку авторитетних фахівців, стабілізація теперішнього «саркофага» і зведення над ним нового — «Укриття-2».

Завдяки зусиллям Мінчорнобиля з Комісією Європейських Співтовариств досягнено домовленості про проведення і фінансування цією комісією тендеру на розроблення техніко-економічного обгрунтування першочергових заходів.

Недавно у міністерстві разом з представниками КЄС обговорено процедурні питання, проект запрошення до тендеру. Після доробки цього документа КЄС оголосить тендер і надішле запрошення потенційним учасникам цього змагання.

Мінчорнобиль співпрацює також з Європейським банком реконструкції та розвитку щодо розв'язання питань фінансування реалізації цього масштабного проекту.

Небезпечно залишатися лише глядачами

«Сполучені Штати не можуть залишатися осторонь драми, що розгортається в колишньому СРСР. І адміністрація, і конгрес повинні, як і раніше, бути залучені до подій, які там відбуваються», — заявив у сенатському комітеті з іноземних справ радник американського держсекретаря з нових незалежних держав Строб Телботт. Завдання, поставлені перед США після закінчення «холодної війни», вимагають далекоглядності та широти погляду, а ключовим завданням, вважає Строб Телботт, має бути всебічне сприяння реформам у колишньому Радянському Союзі.

Після довгої перерви

у Санкт-Петербурзі відбулося чергове засідання Ради Міжпарламентської асамблеї СНД. У його роботі взяли участь представники усіх парламентів країн—членів співдружності, крім Узбекистану. Україна та Молдова були представлені спостерігачами. Головою Ради асамблеї обрано спікера верхньої палати Федеральних Зборів РФ Володимира Шумейка. Учасники засідання у прийнятому комюніке привітали парламентські делегації Азербайджану і Грузії, які також стали членами асамблеї. Одним з найголовніших питань, розглянутих парламентаріями співдружності, було приведення національних законодавств у відповідність з положеннями Договору про економічний союз СНД. Наступне засідання Міжпарламентської асамблеї відбудеться у березні нинішнього року також у Санкт-Петербурзі.

ДЕЩО ПРО ДАХ, ЯКОГО НЕМАЄ

Скільки в Україні безпритульних і знедолених? Хто відповість на це запитання? Органи внутрішніх справ називають до смішного малі цифри, ототожнюючи кількість виловлених бомжів з кількістю існуючих. Державне управління працевлаштування може говорити тільки про безробітних, яких знову ж таки фіксують за пропискою. І взагалі складається враження, що ця проблема мало кого хвилює: за демократії бомж має право бути бомжем... Навіть, коли не хоче.

Але Кравцова бомжем не назвеш. Во місце мешкання, хоч і непевне, він має: Київ, Велика Житомирська, будка. А з сусідніми «бичами» взаємини не складаються: то прийдуть — двері розтрощать, то собаку попуплять — з'їдять, то зламають трубу від печі, зліпленої зусиллями дітей з навколишніх дворів.

Кравцов Микола Федорович — породження сталінізму, а саме 1937 року. І цієї весни відзначатиме 57 літ. Їсть він не собак, а продукти, які час від часу перепадають від перехожих. По смітниках збирає пляшки, по відселеських будинках — меблі. Тому краще назвати його інакше — колишній громадянин, який одного разу (28 лютого 1989 року) втратив квартиру, а значить — роботу, машину, документи. Одне слово — він втратив усе.

(Закінчення на 8-й стор.).

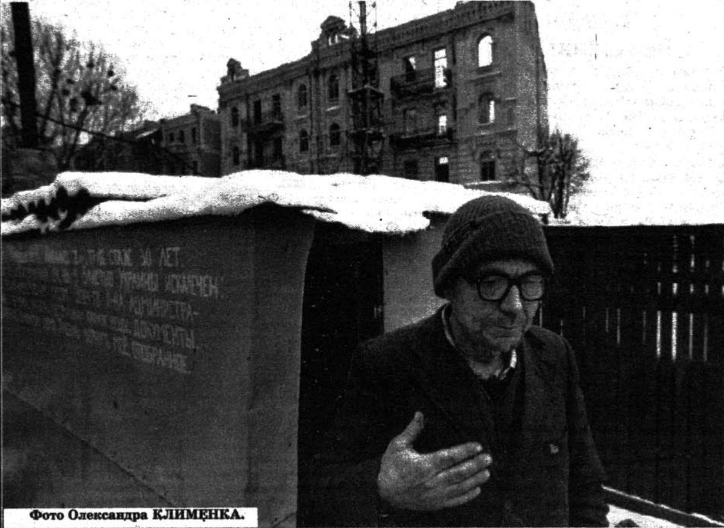

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Французи в Криму

У Крим прибула делегація бізнесменів і громадських діячів французького міста Седан — побратима Севастополя. Очолює делегацію мер Седана, депутат Національних зборів Франції Клод Віссак. У рамках цієї поїздки до Севастополя прибув Надзвичайний і Повноважний Посол Франції в Україні Мішель Ів Пессік. Французькі гості мали зустрічі з президентом Республіки Крим Юрієм Мешковим, головою Севастопольської міськради Віктором Семеновим, з депутатами міської та районних Рад міста Севастополя.

Мішель Ів Пессік побував у Меджлісі кримськотатарського народу, зустрівся з головою Меджлісу Мустафою Джемілєвим і його заступником Рефатом Чубаровим. Джемілєв, зокрема, сказав: «Сепаратистські настрої в Криму, на жаль, знаходять розуміння в Росії. І коли прес-секретар Президента Єльцина — В'ячеслав Костиков говорив, що Росія враховуватиме результати виборів у Криму в своїй політиці, то це, м'яко кажучи, сприймається як недружній акт по відношенню до України». Французький посол зауважив, що «сила московської угоди насамперед у тому, що вона тристороння. А за Сполученими Штатами стоїть уся Західна Європа. І зараз опіка Штатів допоможе Україні у відстоюванні принципів територіальної недоторканності».

Рекорд на УФБ

Як повідомив заступник голови правління Української фондової біржі (УФБ) Володимир Одінцов, на аукціоні, що відбувся 8 лютого, зафіксовано рекордний результат: на торгах продано 101 тисячу акцій АСК «Укррічфлот» та 4600 АПБ «Україна» на загальну суму 3 мільярди 541 мільйон 900 тисяч карбованців. Причому, як і під час попередніх торгів, акції АПБ «Україна» за номінальної ціни 1000 карбованців були продані за курсом 1500 карбованців. Акції «Укррічфлоту» продавалися за номіналом 35 тисяч карбованців. За словами В.Одінцова загальна сума коштів, виручених під час цих торгів, перевищує суму, виручену за рахунок торгівлі цінними паперами протягом всього 1993 року.

Будуть гроші, а здоров'я додасться

Саме так відредагувала відому народну поговірку «Основне — здоров'я, а решта додасться» нинішня ситуація в охороні здоров'я: на «основне» потрібні гроші. І чималі. Проблеми фінансування медицини знову обговорювали на прес-конференції, яка щойно відбулася у Світовому банку.

Зарубіжні та вітчизняні медики розробили проект, втілення якого передбачає ефективне поліпшення стану здоров'я населення України. Отже, проект є. Кредит на його втілення пропонує Світовий банк — 35 мільйонів доларів (разом потрібно 50 мільйонів). Українська сторона не поспішає скористатися щедрою пропозицією: з чого віддавати цей кредит?

Ситуація в охороні здоров'я тим часом загострюється. Майже гамлетівське «брати чи не брати» не терпить тривалих зволікань: на думку професора Юрченка, хоч би скільки коштував проект, окремі розділи його треба впроваджувати в життя негайно, особливо ті, що стосуються здоров'я дітей і жінок. Докладніше про сам проект та проблеми його впровадження ми розповімо в наступних номерах.

Україна — Литва: глибоке коріння дружби

(Початок на 1-й стор.).

Ці відносини стають дедалі багатограннішими. Зокрема, у пакеті економічних документів, підписаних керівниками відповідних відомств України і Литви під час візиту, передбачається всебічний розвиток торговельних та банківських програм, втілення у життя спільних проектів. Україна для Литви — це метал, цукор, целюлоза, трансформатори. Литовська сторона пропонує нам товари широкого вжитку, продукцію харчової промисловості, електроніки. І Л.Кравчук, і А.Бразаускас підкреслили широкі перспективи, що могли б відкритися у ході морської кооперації, у рамках якої наша держава через Балтійське море вийшла б з експортом на країни Північної Європи, а Литва, відповідно, через Чорне море — на південь континенту.

Значне місце на спільній прес-конференції Президентів зайняли проблеми міжнародного життя, зокрема у зв'язку з потенційною поступовою інтеграцією України та Литви до НАТО через програму «Партнерство заради миру». Було підкреслено, що й ініціатива щодо системи колективної безпеки у Центральній та Центрально-Східній Європі, висунута свого часу Президентом України Л.Кравчуком, й ідея схеми вертикальної безпеки (Балтія—Польща—Україна), яка нині жваво обговорюється у Литві не тільки не суперечать розвиткові зв'язків наших держав з НАТО, а розширюють їх новими перспективами, оскільки не спрямовані проти жодної іншої країни.

Візит Президента України до Вільнюса тривав лише один день. Проте цей день, який включив у собі багато важливих політичних подій, став етапним щодо перспектив всебічного співробітництва наших держав, що, безперечно, послужить не тільки двостороннім інтересам України та Литви, а й справі загальної безпеки на європейському континенті.

Володимир САВЦОВ.
Вільнюс — Київ.

Зустріч у Верховній Раді

8 лютого перший заступник Голови Верховної Ради України В.В.Дурдинець прийняв Надзвичайного і Повноважного Посла Словацької Республіки в Україні Роберта Гаренчара на його прохання.

Під час бесіди відбувся обмін думками з широкого кола проблем, що цікавлять обидві сторони. Посол проінформував першого заступника Голови Верховної Ради України про ратифікацію словацьким парламентом Договору про добросусідство, дружні відносини і співробітництво між Україною і Словацькою Республікою, підписаного у червні 1993 року, а також цілого ряду інших документів, що становлять спільний інтерес для наших молодих європейських держав і працюватимуть на їх перспективу.

В.В.Дурдинець розповів послу про політичну та економічну ситуацію в Україні, заходи, що їх вживають Верховна Рада, Президент і уряд для стабілізації обстановки. Говорячи про законотворчу діяльність Верховної Ради, основну увагу він приділив питанням, пов'язаним із створенням правових підвалин для піднесення української економіки як основного і практично єдиного важеля розв'язання соціальних проблем міста і села, для наведення порядку в банківській і фінансовій справах, залучення іноземних інвестицій в економіку і гарантії їх ефективного функціонування.

У ході розмови йшлося також про нові можливості і плани розширення двосторонніх зв'язків. Наголошувалося і на тому, що треба повніше використати міжпарламентський рівень контактів для законодавчого підкріплення і розширення політичного і економічного співробітництва, взаємозбагачення досвідом реформування економік.

Бесіда пройшла у щирій, довірливій обстановці, при повному взаєморозумінні і обопільному прагненні до конкретного і всебічного ділового співробітництва, до зміцнення добросусідства і традиційної дружби між народами обох наших держав.

Прес-центр Верховної Ради України — Укрінформ.

Хто має взяти владу?

Про наступні вибори говорять нині повсюдно. І на роботі, і в громадському транспорті, і на вулиці. А чого хочуть громадяни України від нового складу Верховної Ради і яким бачать його? Про це наш кореспондент Юрій ЖИТИЧ запитав у киян та гостей столиці.

Андрій МИКОЛАЙЧУК, композитор і виконавець:

— Я дуже побоююся, щоб новий український парламент не був гіршим за нинішній. Бо сьогоднішні депутати — якими б вони не були і що б ми про них не казали — так уже один до одного притерлися, так пересварилися, що нагадують нормальну українську сім'ю, в котрій хоч і буває всього, але яка і домовитися проміж себе може. А ті, хто прийдуть, — хто-зна якими ще будуть.

Василь КОМАРЧУК, спецпрокурор Києва:

— Верховна Рада має бути нормальною працездатною структурою, яка поєднала б фахівців найвищого гатунку, людей, котрі знають життя, здатні розробляти й ухвалювати такі закони, що сприяли б розбудові української державності, могли б стабілізувати економіку, сприяли б реальному захистові кожного громадянина України.

Володимир АРЧАКОВ, працівник Броварського міськвно:

— Я б нікого зі старого складу Верховної Ради не залишав. Новому ж побажаю перш за все рішучості в наведенні порядку. Нові люди мають думати про державу, а не про власну кар'єру чи добробут.

Олександр ШЕВЧУК, інженер:

— Від виборів і прийдешньої влади не чекаю нічого. Вона в Україні нині не буде новою. Почитайте нашу новітню історію — у нас до влади завжди дорювалося дуже багато поганих і бездарних людей. І вся біда в тому, що усвідомлювали ми це з великим запізненням. Це вже, певно, якась наша унікальність слов'янська. Протидіяти цьому ми теж маємо унікально, ухваливши закон про владу всенародно. Згідно з цим законом діяльність кожного парламентаря мала б через певні проміжки часу детально аналізуватися незалежним судом. З відповідними наслідками. Може, хоч тоді щось зміниться на краще.

Віктор МЕДВЕДЧУК, президент Спілки адвокатів України:

— Будь-яку справу повинні робити професіонали. В тім числі законодавчу. Адже навряд чи можливо ухвалити будь-який дієздатний правовий акт, не маючи для цього певної суми необхідних фахових знань. Це давно зрозуміли в цивілізованих країнах з демократичними традиціями. Там парламентарії, як правило, — висококоваліфіковані юристи. У нас же чи не після кожного ухваленого закону навздогін ухвалюють до нього уточнення та доповнення. **Верховна Рада має бути мудрою і далекоглядною. Надто нині, коли будівля нашої державності лише зводиться. І від того, що кластимемо у її фундамент, залежатиме наскільки міцною і довговічною буде ця держава.**

Володимир ТАРАСЕНКО, начальник управління пропаганди Національного комітету боротьби із захворюванням на СНІД при Президенті України:

— Я переконаний прибічник перевиборів. Адже про яку владу можна говорити, коли чесним і порядним людям у нас нині живеться гірше, ніж злодіям і перекупникам?! На мою думку, нинішній склад Верховної Ради сприяв вкоріненню правового нігілізму. Адже це ж абсурд — одночасно ухвалювати закони, скажімо, про статус Криму і про ветеринарні служби. Закон повинен викликати передусім повагу. Як казав відомий історик і філософ Тугай-Барановський: «Чоловіче, встань, зніми капелюха — Закон іде!» У нас же до того, що ухвалює Верховна Рада, дуже часто ставляться з посмішкою. У нашому парламенті не вистачає висококваліфікованих юристів і економістів, чесних і порядних людей, здатних змінити ситуацію на краще. Хотілося б, щоб такі люди з'явилися.

Конфронтація чи співробітництво?

Перші кроки Президента Республіки Крим

Як ми вже повідомляли, у Севастополі, в штабі Чорноморського флоту, Президент Республіки Крим Юрій Мешков зустрівся з командувачем ЧФ адміралом Едуардом Балтіним. Розмова проходила за зачиненими дверима. За підсумками зустрічі розповсюджене спільне повідомлення прес-центру ЧФ і прес-служби Президента Республіки Крим. У ньому йдеться, що зустріч проходила в діловій обстановці, сторони обговорили «широке коло питань, що стосуються політико-економічної ситуації в Криму, а також проблем ЧФ». Президент Республіки Крим відзначив, що ЧФ «був і залишається гарантом стабільності на півострові, складовою балансу сил у південноєвропейському регіоні». На його думку, проблема ЧФ повинна бути розв'язана в інтересах всіх суб'єктів СНД з урахуванням волевиявлення народів Криму, його найвищих законодавчих та виконавчих органів. Ю.Мешков підкреслив, що питання флоту, Севастополя і Криму є триєдиною проблемою російсько-українських відносин.

Саме цю концепцію (ЧФ, Севастополь, Крим — неподільні, а отже, російські) відстоював на посту командувача ЧФ адмірал Ігор Касатонов. У засобах масової інформації з'явилися побоювання, щоб (оскільки Ю.Мешков ще до обрання Президентом постійно виступав проти перебування на півострові частин української армії і національної гвардії України) стараннями Президента Республіки Крим Чорноморський флот не перетворився у щось аналогічне до 14-ї російської армії в Придністров'ї. Адмірал Е.Балтін фактично виконує лише накази та розпорядження міністра оборони та Головкому ВМФ РФ, незважаючи на те, що ЧФ під спільним командуванням двох президентів — України та Росії.

Своє слово у такій ситуації зобов'язаний був уже давно сказати Б.Єльцин. Не виключено, що обрання Президентом Криму Ю.Мешкова прискорить визначення статусу ЧФ. В усякому разі на наступній зустрічі президентів України, Росії та Криму, безперечно, будуть зроблені серйозні зрушення (тільки в який бік?) у цьому важливому питанні.

Однак, як відомо, лідери багатьох партій та рухів України, значна частина депутатського корпусу українського парламенту наполягає на поверненні до Ялтинських (сел. Мухолатка) угод, не беручи до уваги останні за рахунком — Массандрівські. Чи вистачить здорового глузду у Б.Єльцина? Адже є тристороння заява президентів США, України та Росії, в якій зафіксований статус непорушності кордонів.

Тим часом у Президента Криму намічається конфронтація з нинішнім складом ВР Криму, його в принципі ігнорує й нинішня виконавча влада півострова. Голова ВР Криму Микола Багров пішов у відпустку, написавши заяву з проханням до парламенту дати йому відставку. Поки що відставку не прийнято. Про свою відставку заявив і Голова РМ Криму Борис Самсонов і також пішов у відпустку. Недавно захворіли три заступники Голови уряду — Тетяна Красікова, котра відає соціальними питаннями, у т.ч. пенсійним фондом і забезпеченням малоімущих; Павло Пашков, куратор сфер торгівлі, побуту і споживчої кооперації; Олександр Форманчук, який відповідає за блок міжнаціональних питань. По суті, може статися параліч влади, можливе порушення всього комплексу життєзабезпечення жителів півострова.

Тим часом Ю.Мешков уже оголосив про перші свої призначення в адміністрації Президента. Очевидно, дехто пам'ятає публікації нашої газети влітку 1992 року про звільнення з армії міністром оборони України командира Кримського армійського корпусу генерал-майора Валерія Кузнецова. 29 червня 1992 року його було обрано депутатом ВР Криму. Тепер він — радник Президента з військових питань. Керівником адміністрації Президента став колишній начальник особливого відділу кримського армійського корпусу полковник Валерій Гришанков, також звільнений із армії вслід за Кузнецовим. Таке ж було півтора року тому з працівником цього особливого відділу полковником Володимиром Дьоминим. Він призведений у ранг радника Президента із зовнішньоекономічних питань.

З цими двома полковниками (і лише з ними!) літав Мешков 4 лютого у Київ на зустріч з Президентом України Л.Кравчуком. Як повідомив вашому кореспондентові прес-секретар Президента Республіки Крим Ігор Азаров, «Кравчук не заперечує проти обігу в Криму російського рубля і українського карбованця», одночасно підкресливши, що «Мешков повернувся з Києва, не вбитий горем». Президентом Криму, сказав Азаров, була зроблена спроба «відмовитися від напрацювань, зроблених Багровим, і розпочати все з чистого аркуша». Прес-секретар Президента також повідомив, що Ю.Мешкову телефонував Президент РФ Б.Єльцин, однак дату цієї розмови, як і її зміст, він не знає, сказав лише, що зустріч Єльцина і Мешкова може відбутися найближчим часом, «зараз вона готується».

Ще про одне призначення Президента Криму. Президент кримсько-турецького торговельного підприємства «Кара каплан» Анафе Сейтумер-кизи зайняла пост радника Президента з національних питань і зв'язках з громадськими організаціями. До речі, саме на цьому підприємстві до свого обрання Президентом Ю.Мешков працював юрисконсультом.

Спостерігачі вважають, що більшість перших призначень Президента може бути негативно сприйнята керівництвом України і в кінцевому підсумку неминуче призведе до конфронтації.

Олександр ПІЛАТ.

«СУПЕРАГЕНТИ» НА ПОЛІТИЧНІЙ СЦЕНІ

Немає сумніву, що в Україні Служба безпеки — заклад авторитетний. Проте, прочитавши в такій самій авторитетній газеті «Киевские новости» інтерв'ю полковника цієї служби Г.Омельченка «Депутати — банкрути. Хоча рідня їхня в банках ходить», мимоволі схиляєшся до думки, що захисники державної безпеки України значно більше стурбовані появою у країні страхів, що ґрунтуються на кризі державної системи, економіки, безробітті й непевності у завтрашньому дні, матеріальному й духовному зубожінні населення, аніж завданням повсякденної боротьби зі злочинністю.

Безперечно, важкий час наш народ переживає. За багатьма показниками країна досягла крайньої межі, виродилася мораль; діяльність мафії, організованої злочинності наклали печатку на всі сфери життя.

Та чи можна усім цим виправдати вигадки, що їх наводить автор інтерв'ю на організацію Українського Інтерполу, виправдати позицію невтручання, яку займає, за його словами, Служба безпеки щодо відомих фактів розкрадання загальнонародного добра?

Адже саме в цьому намагається переконати Г.Омельченко, стверджуючи, що, втративши віру в чесність корумпованих міліцейських структур України, Інтерпол по офіційній лінії починає відмовлятися від співпраці з нашим МВС, що наша «контррозвідка знає, де гроші лежать. І навіть готова огосити весь список...»

Не буду вдаватися до аналізу того, з яких джерел черпає автор інтерв'ю відомості про недовіру Інтерполу до МВС України, нехай це буде справою його совісті. Можу лише твердити, що ні мені як голові Комісії Верховної Ради України з питань правопорядку й боротьби зі злочинністю, ні Національному центральному бюро Інтерполу про такі факти нічого невідомо.

Та й об'єктивні дані свідчать протилежне. З листопада 1992 року (офіційної реєстрації членства України в Інтерполі) встановлено контакти з правоохоронними органами майже 60 країн світу, від яких одержано більш як 3100 запитів та інформацій, що стосуються практично всіх напрямів боротьби зі злочинністю. Зі свого боку, правоохоронні органи України відправили зарубіжним колегам більш як 1200 запитів та інформацій аналогічного змісту.

Не без допомоги Інтерполу правоохоронними службами Польщі й української міліції було ліквідовано злочинний синдикат в м. Лодзі, котрий виготовив і наводнив ринок двомастами мільйонами фальшивих купонів. За взаємодії знову-таки служб Інтерполу Румунії й України було проведено 16 спільних операцій з припинення контрабанди, продажу фальшивих паспортів, випадків рекету на дорогах стосовно туристів, громадян України й СНД.

Буквально днями з Німеччини повернулася зі службового відрядження група співробітників УВС однієї з областей і Національного центрального бюро Інтерполу в Україні, котра спільно з німецькими колегами провадила процесуальні дії з кримінальної справи про розкрадання валютних коштів керівниками великого промислового підприємства України.

Спільними зусиллями розкрито низку тяжких злочинів: виявлено канали нелегальної торгівлі радіоактивними ізотопами, які вивозили до Німеччини з України, а також противозаконну діяльність низки німецьких фірм, котрі постачали як шкідливі хімреактиви й мінеральні добрива до нашої країни екологічно небезпечні промислові відходи.

У світлі далеко не повних даних роботи Національного центрального бюро Інтерполу в Україні стає зовсім не зрозуміло: про яку саме інформаційну блокаду йдеться в інтерв'ю полковника Г.Омельченка?

Нічого іншого, крім подиву й певної частки прикрості, не може викликати й твердження спеціаліста відомства безпеки України щодо відомих йому розкрадачів національного надбання України і місцеперебування ними викраденого. Адже якщо таке твердження відповідає дійсності, то практично це означає, що згадане відомство замість порушення згідно зі статтею 94 Кримінально-процесуального кодексу України кримінальної справи з наведених обставин, розслідування його й притягнення винних до кримінальної відповідальності займає позицію стороннього спостерігача й лише фіксує тяжкі злочини. Інакше це називають приховуванням злочинів.

Сподіваюся, що Генеральна прокуратура України належно відреагує на таку пікантну заяву полковника Служби безпеки й усім винним — як розкрадачам, так і їхнім потурачам — відплатить по заслугах, повідомивши про результати Комісії Верховної Ради.

Ярослав КОНДРАТЬЄВ, голова Комісії Верховної Ради України з питань правопорядку й боротьби зі злочинністю.

НАМ ПОТРІБНА ДЕРЖАВА-ГАРАНТ

Нині дедалі частіше й наполегливіше в усіх регіонах України обговорюється справді доленосне питання: куди йдемо, що будуємо, чого прагнемо? Якщо конкретніше — яким же має бути державний лад та суспільний устрій нової України?

Який шлях обрати? Ми — на роздоріжжі. Маємо ситуацію, коли можновладні політики нас ведуть, ми всі слухняно йдемо, але куди, якою має бути кінцева зупинка-мета — того не знаємо. Відразу зауважу: я не берусь давати рятівних рецептів. Що зробиш, не так уже й багато у нас ясноголових провидців. Зате балакунів розвелося — хоч греблю ними гати... Як, до речі, і політиків-плакальників та політиків-костоломів. Досі вони, претендуючи на роль поводирів нації, спромоглися реально хіба що на одне: нагнітання негативної зарядженості у біополі нашого до краю політизованого і поляризованого суспільства. І, як бачимо, з такими «вождиками» ніякої творчої, розбудовчої роботи не виходить, та й бути просто не може...

Але ось у чому я твердо переконаний: нам конче потрібна держава-гарант! Як вона іменуватиметься офіційно — чи президентсько-парламентською, чи парламентсько-президентською, — не так уже й важливо. Головне, щоб це була держава, де в основі всієї діяльності завжди домінувало б одне, визначальне: турбота про людину. Зокрема й насамперед — про трудівника, творця, будівничого.

Нині з усіх боків чується немало нарікань на Верховну Раду. Чи завжди й у всьому справедливих? Роботу її знаю не з телевізійних трансляцій, а, що називається, зсередини. Як народний депутат, категоричну оцінку діяльності парламенту вважаю неправомірною. Ось коли буде обрано новий склад Верховної Ради, та попрацює вона стільки, як ми, тоді народ, може, зіставить набутки і висловиться «за» чи «проти». Останнє ж слово скаже неупереджена історія.

Однак є одне, що вже сьогодні робить напрацьоване Верховною Радою надто уразливим. Що саме? А ось: уклавши і ухваливши більше 300 законодавчих актів, Верховна Рада не добилася, однак, головного: щоб усі вони діяли! Закон же тільки тоді має авторитет, коли визначає і на ділі регулює ті або інші сторони нашого життя.

Одне слово, є нам над чим працювати, є що вдосконалювати. І робити це, маючи за основу одне: практичну доцільність, здоровий глузд. Адже ми не перші, хто потрапив у неймовірно жорстокі лещата кризи та її супутниці — гіперінфляції. І виходили зі скрути не зусиллями свого парламенту, а президента та виконавчих структур. Від усіх негараздів є один, завжди ефективний, засіб — робота. І ще одне: не покладайся на когось — роби сам. Нам треба раз і назавжди позбутися синдрому очікування доброго дядечка, який прийде й у всьому розбереться, допоможе. Ось чому, коли на одній із сесій Полтавської обласної Ради приймали постанову, де ставився цілий ряд вимог до Президента й Кабінету міністрів (зокрема, посилити боротьбу з корупцією, злочинністю тощо), я попросив слова й запитав: невже ви, шановні депутати, гадаєте, що Президент і уряд зважать на ваші вимоги й притьмом візьмуться за їх виконання в області? А в області є ж достатньо сил і можливостей, щоб самим зробити майже все те, що ви ото зажадали від вищих владних структур.

Варто, напевне, тут зауважити, що ослаблення й, будьмо відверті, втрата авторитету влади значною мірою пояснюється тим, що майже два роки у нас триває стан двовладдя — Рад і президентської адміністрації. Неминуче в такому разі перетягування «ковдри влади» призвело в багатьох місцях до фактичного безвладдя з усіма негативними наслідками, що з цього випливають.

Всеукраїнська нарада представників Рад (18 січня) визначилася вельми конкретно: альтернативи Радам на сьогодні нема! Подобається це комусь чи ні. Ясно сказано і про інститут представників Президента на місцях: його буде розформовано. Повернення виконкомів Рад і вибори народом голови Ради повинні реально зміцнити владу на місцях. В який спосіб?

По-перше, між Радою та її ж виконкомом не буде протистояння, хто головніший, як це ще маємо за президентської адміністрації. Рада завжди зможе оперативно проконтролювати, як виконується те чи інше її рішення, і вжити, в разі потреби, необхідні заходи.

По-друге, голова Ради (він же й голова відповідного виконкому, обраний всенародно) буде просто змушений більше зважати на волю виборців, а не на свого суверена-Президента. Крім того, всі головні та провідні спеціалісти й керівники затверджуватимуться обов'язково на сесіях. Це має викорінити, зрештою, кумівство та відданість особам, а не справі.

До речі, про зміцнення влади та її авторитету. Говорячи про це, я маю на увазі не те, щоб запровадити механізм примусу, тиску — коротше, грубої сили. Ні, авторитет сильної влади утверджується чітким, неухильним дотриманням конституційних норм, законності, повагою прав людини.

А ще — надання виробникові гарантованих можливостей працювати спокійно. Наголошую: спокійно, а не байдуже. Уточнення зовсім не зайве, якщо врахувати, що є частина господарств (маю на увазі сільськогосподарське виробництво), керівники яких уже звикли не дуже обтяжувати себе «зайвими» зусиллями. Мовляв, самі не справимося — державні дотації виручать... Ось так і кульгають рік у рік то на одну, то на обидві водночас...

Бо те, до чого дійшла Україна за останні три роки, конче бентежить і не залишає часу на «розкачку». Ось цифри: у 1990 році було закуплено 18 мільйонів тонн молока, понад 5 мільйонів тонн м'яса. А в 1993 відповідно — 10 мільйонів і близько трьох мільйонів тонн. Далі котитися, здається, вже нікуди...

Таку ось динаміку занепаду добре видно на прикладі й ще зовсім недавно економічно сильного колгоспу імені Воровського, а нині — однойменного колективного сільськогосподарського підприємства. Тривалий час мені довелося там працювати, а потім була кількарічна перерва... Так от, у 1990 році господарство виробило 1.052 тонни м'яса, а в 1993 — лише 374. Різко впало й виробництво молока, й торік його одержали на 612 тонн менше, ніж у 1990-му. Про хліб годі й згадувати, бо надто боляче...

Що спричинило таке катастрофічне падіння виробництва? Кажуть, не вистачало енергоносіїв. Я проаналізував їх використання у 1990 і 1993 роках. І вийшло: торік пального господарство використало значно більше, ніж у 1990 році. Виходить, не в цьому суть. Тоді в чому ж?

Пояснення тут одне: разом з омріяною самостійністю, на хвилі загетькування й відкидання всього попереднього набутку, в наше життя не просто втерлась, а грубо вдерлась некомпетентність з її посестрами — безгосподарністю і безвідповідальністю. Але що сталося, те сталося, бо інакше й бути не могло. І про це треба говорити людям чесно й на повний голос. Досить вже облуди та пустопорожніх обіцянок! До речі, коли я чую у телевізійних та радіовиступах палкі клятви нових кандидатів у народні депутати (в разі їх обрання) усіх нагодувати, вклади індексувати, інфляцію приборкати... За рахунок чого, з яких ресурсів?! Адже на сьогодні розпродано й розтягнено майже все, що нароблялося роками й поколіннями. Тож треба починати все заново — вирощувати, виробляти, будувати... І забезпечити це зможуть не балакуни-обіцяльники, а лише люди компетентні, фахівці, в тому числі й ті, хто вже сьогодні конкретною роботою право на це заслуговує. Щодо шляхів реалізації тяжкого, але конче потрібного Україні процесу вставання з колін, то вони є. Що маю на увазі?

Якщо брати сільськогосподарське виробництво, то це, зокрема, чітке й неухильне дотримання технології вирощування всіх культур. Мені просто боляче чути «рекомендації» деяких сьогоднішніх «знавців»: мовляв, з метою заощадження пального варто відмовитися від деяких операцій. Скажімо, не закривати вологу, а відразу сіяти... Хочеться криком кричати: люди добрі, будьте обачливими! Якщо послухати тих «порадників», то пропонована ними «економія» реально може обернутися недобором до 40 процентів урожайності! Нашим і зарубіжним досвідом доведено: висока культура землеробства і висока врожайність — невіддільні.

Те саме можна сказати і про тваринництво. Розрахунки показують: якби наше господарство у 1993 році виробило стільки ж молока і м'яса, як було у 1990-му, то від продажу їх одержали б додатково 21 мільярд карбованців. Маючи їх, ми, як мовиться, і горе покотили б. А так... На весну 1993 року в нас залишалося 1100 гектарів неораної землі, бо не вистачило пального, відчувалася гостра нестача добрив, гербіцидів. За результатами минулого року нам удалося поправити справи, впевненіше, без «хвостів», увійти в рік 1994-й. Але не раз згадували люди: як би нам став у пригоді отой 21 мільярд...

В основі ж усього, без сумніву, має бути турбота про людину. Справжня, а не телевізійно-показушна чи мітингова. Минулого року, завершивши жнива, за рішенням правління ми видали усім ветеранам по 500 кілограмів пшениці. Безплатно. Перед Новим роком, нарівні з працездатними, видали їм вісім видів продовольчих товарів: олію, гречку, згущене молоко, майонез тощо. Все це — за цілком символічну плату. Видали людям удосталь комбікорму, щоб вони могли утримувати птицю, худобу. В кожен двір завезли сіна, соломи, кукурудзиння. Усім попорали городи. На зароблені гроші трудівникам видано понад 2,2 тисячі тонн зерна і фуражу — десь по 6 тонн на двір. Та ще цукру з того ж розрахунку (на зароблений карбованець) видали 120 тонн. Після чого на зборах ветеран колективу Олексій Підлепич напівжартома кинув репліку: «Знаєте, після цього можна жити навіть за такого уряду й за такого парламенту, як нинішні»...

Виходить, в основі всього — як організувати справу на місцях, як зацікавити людей результатами їхньої праці. Для цього не треба все і вся регламентувати. Виробник повинен мати свободу рук, свободу вирішувати, що, коли і як робити. А держава... Повторю ще раз: нам потрібна держава-гарант! Яка б авторитетом закону і силою влади захищала виробника, а не визискувала його. Тож нам потрібен дійовий механізм взаємовідносин, а не щось однобоке, як держзамовлення.

Нам потрібна тверда дисципліна на державному рівні. А в себе ми й самі впораємось. Он у нас торік знайшлась частина людей, котрі демократію зрозуміли як уседозволеність. Звідси і пиятика, і зазіхання на колективну власність. На правлінні ми вирішили: позбавити порушників дисципліни права на матеріальні доплати. Так і зробили за підсумками 1993 року. І коли вони побачили, що втратили порівняно з чесними й сумлінними трудівниками, — об поли вдарили. Було і крику, і сліз. Та, зрештою, змушені були визнати: самі винні. Тепер мікроклімат трудового колективу значно оздоровився. Тож і результатів можна чекати у 1994 році значно кращих.

Колгосп — це, власне, у багато разів зменшена модель держави. Де діють ті ж закони і важелі впливу. Смію твердити, що приклад нашого господарства щодо виходу з кризи вселяє надію, що й у державі можна навести порядок. Де все має діяти в ім'я людини-трудівника, людям на добро.

Василь СТЕПЕНКО,
голова правління колективного сільськогосподарського підприємства імені Воровського Полтавського району Полтавської області, народний депутат України.

Засвітився «прожектор» виборів

З 7 лютого 1994 року розпочав свою роботу прес-центр «Вибори-94».

Основною метою створеного прес-центру є збирання та поширення інформації про хід виборчої кампанії в Україні.

Головні напрямки роботи прес-центру «Вибори-94»:

— щоденний випуск прес-релізів;

— щотижневий випуск бюлетенів українською, російською та англійською мовами, що міститимуть у собі: інформацію з Центральної виборчої комісії; інформацію від Координаційної ради демократичної коаліції; інформацію з регіонів; аналіз програмових документів різних напрямків; аналіз розстановки політичних сил; результати соціологічних досліджень; інформацію з тематичних «круглих столів».

Прес-центр «Вибори-94» готовий надавати безкоштовно інформацію всім зацікавленим засобам масової інформації України, зарубіжним пресовим агентствам та іноземним посольствам.

Одним із найпріоритетніших напрямків роботи прес-центру є надання інформації районним та обласним газетам, яку розсилатимуть у формі бюлетеня щотижня.

Прес-центр просить подавати заявки на отримання бюлетеня по тел.: **(044) 228-25-68; 228-73-50.**

Адреса прес-центру «Вибори-94»: Київ-1, Хрещатик,2, «Український дім».

Постанова Верховної Ради України

Про перелік товарів (продукції), на які встановлюється акцизний збір, та ставки цього збору

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Затвердити перелік товарів (продукції), на які встановлюється акцизний збір, та ставки цього збору (додається).

2. Кабінету Міністрів України:

до 1 березня 1994 року переглянути діючий механізм ціноутворення з метою забезпечення стимулювання виробництва продукції вітчизняними товаровиробниками та виключення можливості подвійного оподаткування;

у березні цього року доповісти Верховній Раді України про здійснені заходи щодо обмеження некритичного імпорту в Україну.

3. Ця Постанова набуває чинності з дня опублікування.

Голова Верховної Ради України
І.ПЛЮЩ.

м.Київ,
4 лютого 1994 року.

ПЕРЕЛІК
товарів (продукції), на які встановлюється акцизний збір, та ставки цього збору

Найменування товарів (продукції)	Ставки акцизного збору у відсотках до вартості у відпускних цінах, а за імпортними товарами — до митної (закупівельної) вартості з урахуванням митних зборів та мита
Спирт питний та етиловий	
вітчизняного виробництва	90
імпортний	300
Спирт етиловий, що використовується для виготовлення спиртованих соків	30
Горілка, лікеро-горілчані вироби	
вітчизняного виробництва	85
імпортні	300
Вина та виноматеріали, шампанське	
вітчизняного виробництва	50
імпортні	200
Коньяк	
вітчизняного виробництва	70
імпортний	250
Пиво	
вітчизняного виробництва	20
імпортне	150
Слабоградусні десертні напої, включаючи шипучі, міцністю до 12°	30
Есенції харчові	50
Оцет харчовий	30
Шоколад і шоколадні вироби, кава	20
Ікра осетрових і лососевих риб, делікатесна продукція з м'яса і цінних видів риб та морепродуктів	50
Цукор	30
Тютюнові вироби:	
вітчизняного виробництва	
сигарети з фільтром	50
сигарети без фільтру, курильний тютюн, цигарки	35
імпортні	150
Відеотехніка, телевізори кольорового зображення	20
Телевізори чорно-білого зображення, радіоприймальні пристрої, що мають тракт радіомовлення, та магнітофони	10
Легкові, пасажирські та вантажопасажирські автомобілі до 8 (включно) посадочних місць:	
марок ЛуАЗ, ЗАЗ-968, ЗАЗ-968М	10
інших марок	35
Шини для легкових, пасажирських і вантажо- пасажирських автомобілів до 8 (включно) посадочних місць	35
Ювелірні вироби з дорогоцінних металів, включаючи вироби з діамантами, дорогоцінним та напівдорогоцінним камінням	35
Високоякісні вироби з фарфору	30
Вироби з кришталю, виготовлені ручним способом	45
Хутрові вироби та вичинені шкурки	30
Натуральна шкіра, що реалізується, та одяг з неї	35
Килими і килимові вироби машинного виробництва	40
Мікрохвильові печі	20
Столові прибори і посуд із недорогоцінних металів з покриттям із срібла і золота	35

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін і доповнень до Закону України «Про державну податкову службу в Україні»

Верховна Рада України постановляє:

Внести зміни і доповнення до Закону України «Про державну податкову службу в Україні» (Відомості Верховної Ради УРСР, 1991 р. № 6, ст.37; Відомості Верховної Ради України 1992 р., № 39, ст.575), виклавши його в такій редакції:

«ЗАКОН УКРАЇНИ

Про державну податкову службу в Україні

Цей Закон визначає статус державної податкової служби в Україні, її функції та правові основи діяльності.

Розділ I
Загальні положення

Стаття 1. Структура державної податкової служби

Державна податкова служба складається з Головної державної податкової інспекції України, державних податкових інспекцій по Республіці Крим, областях, районах, містах і районах у містах.

У Головній державній податковій інспекції України та державних податкових інспекціях по Республіці Крим, областях, містах Києву і Севастополю утворюються колегії. Чисельність колегії Головної державної податкової інспекції України визначається Кабінетом Міністрів України, а колегій державних податкових інспекцій по Республіці Крим, областях, містах Києву і Севастополю — Головною державною податковою інспекцією України.

Стаття 2. Завдання державних податкових інспекцій

Головним завданням державних податкових інспекцій є здійснення контролю за дотриманням податкового законодавства, правильністю обчислення, повнотою і своєчасністю сплати до бюджетів податків, зборів та інших платежів і неподаткових доходів (далі — податків, інших платежів) і внесків до державних цільових фондів, встановлених законодавством України.

Стаття 3. Законодавство, яким керуються державні податкові інспекції

Державні податкові інспекції у своїй діяльності керуються Конституцією і законами України, постановами Верховної Ради України, указами і розпорядженнями Президента України, декретами, постановами і розпорядженнями Кабінету міністрів України, рішеннями Верховної Ради Республіки Крим і місцевих Рад народних депутатів.

Стаття 4. Підпорядкованість державної податкової служби та її взаємодія з органами державної виконавчої влади і контролюючими органами

Державна податкова служба діє при Міністерстві фінансів України і підпорядковується йому. Державні податкові інспекції по Республіці Крим, областях, районах, містах і районах у містах підпорядковуються вищестоящим державним податковим інспекціям.

Державні податкові інспекції співпрацюють з фінансовими органами, установами банків, судами та арбітражними судами, Службою безпеки України, органами внутрішніх справ і прокуратури, а також державною контрольно-ревізійною службою, іншими контролюючими органами.

Стаття 5. Призначення працівників державних податкових інспекцій

Головну державну податкову інспекцію України очолює заступник міністра фінансів України, начальник Головної державної податкової інспекції.

Заступник міністра фінансів, начальник Головної державної податкової інспекції України та його заступники призначаються Кабінетом міністрів України.

Начальники державних податкових інспекцій по Республіці Крим, областях, містах Києву і Севастополю призначаються начальником Головної державної податкової інспекції України, начальники державних податкових інспекцій по районах, містах і районах у містах — начальниками вищестоящих державних податкових інспекцій.

Стаття 6. Фінансування державних податкових інспекцій

Видатки на утримання державних податкових інспекцій визначаються Кабінетом Міністрів України і фінансуються з державного бюджету.

Державні податкові інспекції спрямовують на розвиток матеріально-технічної бази 30 відсотків донарахованих і стягнутих за результатами документальних перевірок сум податків, інших платежів і внесків, фінансових санкцій (за вирахуванням сум, що повертаються платникам за їх позовами до державних податкових інспекцій на підставі рішень суду чи арбітражного суду та в інших випадках, передбачених законодавством). Порядок використання зазначених коштів визначається Міністерством фінансів України.

Стаття 7. Статус державних податкових інспекцій

Державні податкові інспекції є юридичними особами, мають самостійні кошториси видатків, поточні рахунки в установах банків і печатку із зображенням Державного герба України та своїм найменуванням.

Розділ II
Функції державних податкових інспекцій

Стаття 8. Функції Головної державної податкової інспекції України

Головна державна податкова інспекція України виконує такі функції:

1) проводить безпосередньо і організовує роботу державних податкових інспекцій, пов'язаних із:

здійсненням контролю за дотриманням законодавства про податки, інші платежі до бюджетів і внески до державних цільових фондів, законності валютних операцій, порядку розрахунків із споживачами з використанням контрольно-касових апаратів і товарно-касових книг, лімітів готівки в касах та за її використанням для розрахунків за товари, роботи, послуги;

проведенням всебічних перевірок фактів приховування, зниження сум податків та інших платежів;

виявленням, обліком, оцінкою та реалізацією конфіскованого, безхазяйного майна, майна, що перейшло за правом спадкоємства до держави, та скарбів;

проведенням перевірок правильності справляння і схоронності коштів, одержаних у сплату державного мита, а також у разі здійснення виконкомами сільських і селищних Рад народних депутатів касових операцій щодо приймання від населення коштів на сплату податкових платежів;

2) розробляє і видає інструктивні та методичні документи про порядок застосування законодавчих актів про податки, інші платежі до бюджетів, внески до державних цільових фондів;

3) затверджує форми податкових розрахунків, звітів, декларацій та інших документів, пов'язаних з обчисленням і сплатою податків, інших платежів до бюджетів, внесків до державних цільових фондів, а також форми звітів про проведену державними податковими інспекціями роботу;

4) роз'яснює через засоби масової інформації порядок застосування законодавчих та інших нормативно-правових актів про податки, інші платежі до бюджетів, внески до державних цільових фондів і організовує проведення цієї роботи державними податковими інспекціями;

5) здійснює заходи щодо добору, розстановки, професійної підготовки та перепідготовки кадрів державної податкової служби;

6) подає державним податковим інспекціям методичну і практичну допомогу в організації роботи, проводить обстеження та перевірки її стану;

7) організовує роботу щодо створення інформаційної системи, автоматизованих робочих місць та інших засобів автоматизації та комп'ютеризації робіт державних податкових інспекцій;

8) розробляє основні напрями, форми і методи проведення податкових перевірок, визначає завдання та повноваження підрозділів податкових розслідувань державних податкових інспекцій, координує і контролює їхню діяльність;

9) під час здійснення, у межах своєї компетенції, контрольних функцій з'ясовує неправомірність дій підприємств, установ, організацій і громадян, що можуть свідчити про злочинну діяльність або створювати умови для такої діяльності, та передає наявну інформацію з цих питань відповідним спеціальним органам по боротьбі з організованою злочинністю;

10) передає правоохоронним органам матеріали по фактах правопорушень, за які передбачено кримінальну відповідальність;

11) подає Міністерству фінансів України звіт про надходження податків, інших платежів до бюджетів, внесків до державних цільових фондів;

12) розробляє пропозиції до міжурядових угод про уникнення подвійного оподаткування доходів і майна та попередження податкових ухилень.

Стаття 9. Функції державних податкових інспекцій по Республіці Крим, областях і містах з районним поділом

Державні податкові інспекції по Республіці Крим, областях і містах з районним поділом здійснюють функції, передбачені статтею 8 цього Закону, крім пунктів 2, 3, 8 і 12. У разі, коли зазначені державні податкові інспекції безпосередньо здійснюють контроль за платниками податків, інших платежів до бюджетів, внесків до державних цільових фондів, вони виконують щодо цих платників ті ж функції, що й державні податкові інспекції по районах, районах у містах і містах без районного поділу.

Стаття 10. Функції державних податкових інспекцій по районах, районах у містах і містах без районного поділу

Державні податкові інспекції по районах, районах у містах і містах без районного поділу виконують такі функції:

1) здійснюють контроль за додержанням законодавства про податки, інші платежі до бюджетів, внески до державних цільових фондів;

2) забезпечують повний облік платників податків, інших платежів до бюджетів, внесків до державних цільових фондів, правильність обчислення цих платежів і своєчасність їх надходження;

3) контролюють своєчасність подання платниками бухгалтерських звітів і балансів, податкових декларацій, розрахунків та інших документів, пов'язаних з обчисленням податків, інших платежів до бюджетів, внесків до державних цільових фондів, а також перевіряють вірогідність цих документів щодо правильності визначення об'єктів оподаткування і обчислення податків, інших платежів до бюджетів, внесків до державних цільових фондів;

4) перевіряють законність валютних операцій, дотримання встановленого порядку розрахунків із споживачами з використанням контрольно-касових апаратів, товарно-касових книг, лімітів готівки в касах та її використання для розрахунків за товари, роботи і послуги;

5) ведуть облік векселів на сплату ввізного та вивізного (експортного) мита, а також здійнюють контроль за їх погашенням;

6) забезпечують застосування та своєчасне стягнення сум фінансових санкцій, передбачених цим Законом та іншими законодавчими актами України, за порушення законодавства про оподаткування, а також стягнення адміністративних штрафів за ці порушення, допущені службовими особами підприємств, установ, організацій та громадянами;

7) аналізують причини і оцінюють дані про факти порушень законодавства про оподаткування;

8) проводять всебічні перевірки фактів приховування і заниження сум податків, інших платежів до бюджетів та внесків до державних цільових фондів;

9) за дорученням спеціальних підрозділів по боротьбі з організованою злочинністю проводять перевірки своєчасності подання та вірогідності документів, пов'язаних з обчисленням і сплатою платежів до бюджетів і державних цільових фондів;

10) під час здійснення, у межах своєї компетенції, контрольних функцій з'ясовують неправомірність дій підприємств, установ, організацій і громадян, що можуть свідчити про злочинну діяльність або створювати умови для такої діяльності, та передають наявну інформацію з цих питань відповідним спеціальним органам по боротьбі з організованою злочинністю;

11) передають правоохоронним органам матеріали про факти правопорушень, за які передбачено кримінальну відповідальність, а також подають до судів і арбітражних судів позови до підприємств, установ, організацій та громадян про визнання угод недійсними і стягнення в доход держави коштів, одержаних ними за такими угодами, а в інших випадках — коштів, одержаних без установлених законом підстав, а також про стягнення заборгованості перед бюджетом і державними цільовими фондами за рахунок їх майна;

12) проводять роботу, пов'язану з виявленням, обліком, оцінкою та реалізацією конфіскованого, безхазяйного майна, майна, що перейшло за правом успадкування до держави та скарбів;

13) контролюють дотримання виконкомами сільських і селищних Рад народних депутатів порядку прийняття і обліку податків, інших платежів від населення, своєчасність і повноту перерахування цих сум до бюджету;

14) розглядають заяви, пропозиції та скарги громадян, підприємств, установ і організацій з питань оподаткування і скарги на дії службових осіб державних податкових інспекцій;

15) подають відповідним фінансовим органам звіт про надходження до бюджетів податків, інших платежів, а також внесків до державних цільових фондів.

Розділ III
Права, обов'язки і відповідальність державних податкових інспекцій

Стаття 11. Права державних податкових інспекцій

Головній державній податковій інспекції України, державним податковим інспекціям по Республіці Крим, областях, районах, містах і районах у містах надається право:

1) здійснювати на підприємствах, в установах і організаціях, незалежно від форм власності, та у громадян перевірки грошових документів, бухгалтерських книг, звітів, кошторисів, декларацій та інших документів незалежно від способу подання інформації (включаючи комп'ютерний), пов'язаних з обчисленням і сплатою податків, інших платежів до бюджетів, внесків до державних цільових фондів, наявності посвідчень про державну реєстрацію суб'єктів підприємницької діяльності, спеціальних дозволів (ліцензій, патентів) на її здійснення, а також одержувати від службових осіб і громадян у письмовій формі пояснення, довідки і відомості з питань, що виникають під час перевірок; перевіряти у службових осіб і громадян документи, що посвідчують особу, під час проведення перевірок з питань оподаткування; викликати службових осіб і громадян для дачі пояснень з питань обчислення і сплати податків, інших платежів до бюджетів, внес-

Постанова Верховної Ради України

Про введення в дію Закону України «Про внесення змін і доповнень до Закону України «Про державну податкову службу в Україні»

Верховна Рада України постановляє:

1. Ввести в дію Закон України «Про внесення змін і доповнень до Закону України «Про державну податкову службу в Україні» з дня опублікування.

2. Кабінету Міністрів України подати Верховній Раді України:

пропозиції про приведення законодавчих актів України у відповідність із Законом України «Про внесення змін і доповнень до Закону України «Про державну податкову службу в Україні» — в місячний термін;

проект Закону України про внесення відповідних змін і доповнень до Кодексу України про адміністративні правопорушення — в десятиденний термін.

Привести рішення уряду України у відповідність з цим Законом.

Голова Верховної Ради України
І.ПЛЮЩ

м.Київ
24 грудня 1993 року

ків до державних цільових фондів;

2) одержувати безплатно від підприємств, установ, організацій, включаючи установи Національного банку України, комерційні банки та інші фінансово-кредитні установи, і громадян відомості, довідки про діяльність, отримані доходи, видатки підприємств, установ і організацій, незалежно від форм власності та громадян, що перевіряються, про відкриті, закриті розрахункові, валютні та інші рахунки, інформацію про наявність або обіг коштів на цих рахунках, у тому числі про ненадходження у встановлені терміни валютної виручки від суб'єктів підприємницької діяльності, та іншу інформацію, пов'язану з обчисленням та сплатою податків, інших платежів до бюджетів, внесків до державних цільових фондів, входити в будь-які інформаційні системи, зокрема комп'ютерні, для визначення об'єкта оподаткування;

3) обстежувати будь-які виробничі, складські, торговельні та інші приміщення підприємств, установ і організацій, незалежно від форм власності, та громадян, що використовуються для одержання доходів чи пов'язані з утриманням об'єктів оподаткування, незалежно від місця їх знаходження. У разі відмови керівників підприємств, установ, організацій і громадян допустити службових осіб державних податкових інспекцій до обстеження зазначених приміщень, неподання документів про отримані доходи і витрати державні податкові інспекції мають право визначити оподаткований доход (прибуток) таких підприємств, установ, організацій і громадян на підставі документів, що свідчать про одержані ними доходи, а стосовно громадян — з урахуванням оподаткування осіб, які займаються аналогічною діяльністю;

4) вимагати від керівників та інших службових осіб підприємств, установ, організацій, а також від громадян, що перевіряються, усунення виявлених порушень законодавства про податки, інші платежі до бюджетів, внески до державних цільових фондів і законодавства про підприємницьку діяльність та контролювати їх виконання, а також припинення дій, які перешкоджають здійсненню повноважень службовими особами державних податкових інспекцій;

5) зупиняти операції підприємств, установ, організацій та громадян за розрахунковими, валютними, іншими рахунками в установах Національного банку України, комерційних банках, інших фінансово-кредитних установах у разі відмови у проведенні документальної перевірки чи недопущенні працівників державних податкових інспекцій для обстеження приміщень, які використовуються для одержання доходів або пов'язані з утриманням інших об'єктів оподаткування, неподання (або відмови подати) державним податковим інспекціям та їх службовим особам бухгалтерських звітів, балансів, податкових декларацій, розрахунків та інших документів, пов'язаних з обчисленням і сплатою податків, інших платежів до бюджетів, внесків до державних цільових фондів, або непред'явлення посвідчень про державну реєстрацію суб'єктів підприємницької діяльності, спеціальних дозволів (ліцензій, патентів) на її здійснення, а також у разі відсутності обліку об'єктів оподаткування;

6) вилучати у підприємств, установ та організацій документи, що свідчать про приховування (заниження) об'єктів оподаткування, несплату податків, інших платежів до бюджетів, внесків до державних цільових фондів, а у громадян-підприємців, які порушують порядок заняття підприємницькою діяльністю, — реєстраційні посвідчення або спеціальні дозволи (ліцензії, патенти) з наступною передачею матеріалів про порушення органам, що видали ці документи;

7) застосовувати до підприємств, установ, організацій і громадян фінансові санкції у вигляді стягнення:

двократного розміру до нарахованої за результатами перевірки суми податку, іншого платежу до бюджетів, внеску до державного цільового фонду, а у разі повторного порушення протягом року після встановлення порушення попередньою перевіркою — у п'ятикратному розмірі до нарахованої за результатами перевірки суми податку;

10 відсотків належних до сплати сум податків або інших платежів до бюджетів чи внесків до державних цільових фондів за неподання або несвоєчасне подання державним податковим інспекціям податкових декларацій, розрахунків, аудиторських висновків та інших документів, необхідних для обчислення податків, інших платежів і внесків, а також за неподання або несвоєчасне подання установам банків платіжних доручень на сплату податків, інших платежів до бюджетів, внесків до державних цільових фондів.

Фінансові санкції, передбачені цим пунктом, застосовуються щодо податків, інших платежів і внесків, за якими встановлено обов'язкове подання державним податковим інспекціям податкових декларацій, розрахунків;

8) стягувати до бюджетів та державних цільових фондів донараховані за результатами перевірок суми податків, інших платежів і внесків, суми недоїмки з податків, інших платежів, внесків, а також суми штрафів та інших санкцій, передбачених пунктом 7 цієї статті та іншим законодавством України, з підприємств, установ, організацій незалежно від форм власності та наслідків фінансово-господарської діяльності, у безспірному порядку, а з громадян — за рішенням суду або через нотаріальні контори за виконавчими написами;

9) за несвоєчасне виконання установами банків та іншими фінансово-кредитними установами розпоряджень державних податкових інспекцій про безспірне стягнення податків, інших платежів і внесків, а також доручень підприємств, установ, організацій та громадян на сплату податків, інших платежів до бюджетів, внесків до державних цільових фондів стягувати з установ банків та інших фінансово-кредитних установ пеню за кожний день прострочення (включаючи день сплати) у розмірах, встановлених законодавством щодо таких видів платежів;

10) накладати адміністративні штрафи:

на керівників та інших службових осіб підприємств, установ, організацій, винних у заниженні суми податку або іншого платежу чи внеску, у приховуванні (заниженні) об'єктів оподаткування, а також у відсутності бухгалтерського обліку об'єктів оподаткування або веденні його з порушеннями встановленого порядку, у неподанні, несвоєчасному поданні або поданні за невстановленою формою бухгалтерських звітів і балансів, податкових декларацій, розрахунків, аудиторських висновків, платіжних доручень та інших документів, пов'язаних з обчисленням і сплатою податків або інших платежів до бюджетів чи внесків до державних цільових фондів, — від п'яти до десяти мінімальних розмірів заробітної плати, а за ті ж дії, вчинені особою, яку протягом року було піддано адміністративному стягненню за одне із зазначених правопорушень, — від десяти до п'ятнадцяти мінімальних розмірів заробітної плати;

на керівників та інших службових осіб підприємств, установ, організацій, включаючи установи Національного банку України, комерційні банки та інші фінансово-кредитні установи, які не виконують перелічених у пунктах 2–5 цієї статті вимог державних податкових інспекцій та їх службових осіб, — від десяти до двадцяти мінімальних розмірів заробітної плати;

на службових осіб підприємств, установ і організацій, а також на громадян — суб'єктів підприємницької діяльності, які виплачували доходи, винних у неутриманні, неперерахуванні до бюджету сум прибуткового податку з громадян, перерахуванні податку за рахунок коштів підприємств, установ і організацій (крім випадків, коли такі перерахування дозволено законодавством), у неповідомленні або несвоєчасному повідомленні державним податковим інспекціям за встановленою формою відомостей про доходи громадян, — у розмірі трьох мінімальних заробітних плат, а за ті ж дії, вчинені особою, яку протягом року було піддано адміністративному стягненню за одне із зазначених правопорушень, — у розмірі п'яти мінімальних заробітних плат;

на громадян, винних у неподанні або несвоєчасному поданні декларацій про доходи чи у включенні до декларацій перекручених даних, у відсутності обліку або неналежному веденні обліку доходів і витрат, для яких встановлено обов'язкову форму обліку, — від одного до п'яти мінімальних розмірів заробітної плати; на громадян, які займаються підприємницькою діяльністю, винних у протидіях службовим особам державних податкових інспекцій, зокрема у недопущенні їх до приміщень, які використовуються для здійснення підприємницької діяльності та одержання доходів, — від десяти до двадцяти мінімальних розмірів заробітної плати;

на громадян, які займаються підприємницькою діяльністю без державної реєстрації чи без спеціального дозволу (ліцензії), якщо його отримання передбачено законодавством, — від трьох до восьми мінімальних розмірів заробітної плати з конфіскацією виготовленої продукції, знарядь виробництва і сировини чи без такої;

на громадян, які здійснюють продаж товарів без придбання одноразових патентів або з порушенням терміну їх дії, чи здійснюють продаж товарів, не зазначених у деклараціях, — від одного до десяти мінімальних розмірів заробітної плати, а за ті ж дії, вчинені громадянином, якого протягом року було піддано адміністративному стягненню за одне із зазначених правопорушень, — від десяти до двадцяти мінімальних розмірів заробітної плати;

11) користуватися безперешкодно в службових справах засобами зв'язку, які належать підприємствам, установам і організаціям незалежно від форм власності;

12) у разі виявлення зловживань під час здійснення контролю за надходженням валютної виручки, проведенням розрахунків із споживачами з використанням товарно-касових книг, а також за дотриманням лімітів готівки в касах та її використанням для розрахунків за товари, роботи і послуги давати доручення органам державної контрольно-ревізійної служби на проведення ревізій;

13) вимагати від керівників підприємств, установ і організацій, що перевіряються, проведення інвентаризації основних фондів, товарно-матеріальних цінностей, коштів і розрахунків; у необхідних випадках опечатувати каси, касові приміщення, склади та архіви.

Права, передбачені пунктами 1–4, 6, 11 і 13 цієї статті, надаються службовим особам державних податкових інспекцій, а права, передбачені пунктами 5, 7–10 і 12 цієї ж статті, — тільки начальникам державних податкових інспекцій та їх заступникам.

Стаття 12. Скасування рішень державних податкових інспекцій

Головній державній податковій інспекції України надається право скасовувати рішення державних податкових інспекцій усіх рівнів, а державним податковим інспекціям по Республіці Крим, областях, містах з районним поділом — рішення нижчестоящих державних податкових інспекцій у разі невідповідності їх актам законодавства.

Стаття 13. Обов'язки і відповідальність службових осіб державних податкових інспекцій

Службові особи державних податкових інспекцій зобов'язані дотримувати Конституції і законів України, інших нормативних актів, прав та охоронюваних законом інтересів громадян, підприємств, установ, організацій, забезпечувати виконання покладених на державні податкові інспекції функцій та повною мірою використовувати надані їм права.

За невиконання або неналежне виконання службовими особами державних податкових інспекцій своїх обов'язків вони притягаються до дисциплінарної, адміністративної, кримінальної та матеріальної відповідальності згідно з чинним законодавством.

Збитки, завдані неправомірними діями службових осіб державних податкових інспекцій, підлягають відшкодуванню за рахунок коштів державного бюджету.

Службові особи державних податкових інспекцій зобов'язані дотримувати комерційної та службової таємниці.

Стаття 14. Оскарження дій службових осіб державних податкових інспекцій

Скарги на дії службових осіб державних податкових інспекцій подаються до тих державних податкових інспекцій, яким вони безпосередньо підпорядковані. Скарги розглядаються і рішення приймаються в місячний термін з дня їх надходження. Рішення за скаргами можуть оскаржуватися протягом місяця до вищестоящої державної податкової інспекції.

У разі незгоди підприємства, установи, організації з рішенням Головної державної податкової інспекції України воно може бути оскаржено до арбітражного суду.

У разі незгоди громадян з прийнятим рішенням дії службових осіб державних податкових інспекцій можуть бути оскаржені в судовому порядку.

Подання скарги не припиняє оскаржуваної дії службових осіб державних податкових інспекцій.

Оскарження дій службових осіб державних податкових інспекцій, пов'язаних з накладенням адміністративного стягнення, провадиться відповідно до законодавства України про адміністративні правопорушення.

Розділ IV
Службові особи державних податкових інспекцій та їх правовий і соціальний захист

Стаття 15. Службові особи державних податкових інспекцій

Службовою особою державної податкової інспекції може бути особа, яка має освіту за фахом та відповідає кваліфікаційним вимогам, установленим Міністерством фінансів України.

У разі прийняття на роботу службовій особі може бути встановлено випробувальний термін від шести місяців до одного року.

На роботу до державних податкових інспекцій не можуть бути прийняті особи, яких було засуджено за вчинення корисливих злочинів.

Службові особи державних податкових інспекцій не мають права займатися підприємницькою діяльністю, а також працювати за сумісництвом на підприємствах, в установах і організаціях (крім наукової та викладацької діяльності).

Службові особи державних податкових інспекцій підлягають атестації. Порядок атестації визначається Головною державною податковою інспекцією України.

Службовим особам державних податкових інспекцій присвоюються спеціальні звання:

головний державний радник податкової служби,

державний радник податкової служби I рангу,

державний радник податкової служби II рангу,

державний радник податкової служби III рангу,

радник податкової служби I рангу,

радник податкової служби II рангу,

радник податкової служби III рангу,

інспектор податкової служби I рангу,

інспектор податкової служби II рангу,

інспектор податкової служби III рангу.

Положення про спеціальні звання та порядок їх присвоєння, розмір надбавок за звання затверджуються Кабінетом Міністрів України.

Покладення на службових осіб державних податкових інспекцій обов'язків, не передбачених цим Законом та іншими актами законодавства України, забороняється.

Стаття 16. Захист особистих і майнових прав службових осіб державних податкових інспекцій

Держава гарантує захист життя, здоров'я, честі, гідності та майна службових осіб державних податкових інспекцій та членів їх сімей від злочинних посягань та інших протиправних дій.

Образа службової особи державної податкової інспекції, погроза вбивством, насильством, знищенням майна та насильницькі дії щодо службової особи державної податкової інспекції, а також умисне знищення чи пошкодження її майна та інші протиправні дії тягнуть за собою встановлену законом відповідальність.

Стаття 17. Відшкодування державою шкоди, завданої службовій особі державної податкової інспекції

У разі загибелі службової особи державної податкової інспекції у зв'язку з виконанням службових обов'язків сім'ї загиблого або його утриманцям виплачується одноразова допомога у розмірі десятирічної заробітної плати загиблого за його останньою посадою, яку він займав, за рахунок коштів державного бюджету з наступним стягненням цієї суми з винних осіб.

У разі заподіяння службовій особі державної податкової інспекції тяжких тілесних ушкоджень під час виконання нею службових обов'язків, що перешкоджають надалі займатися професійною діяльністю, їй виплачується одноразова допомога у розмірі п'ятирічної заробітної плати за її останньою посадою, за рахунок коштів державного бюджету з наступним стягненням цієї суми з винних осіб.

У разі заподіяння службовій особі державної податкової інспекції менш тяжких тілесних ушкоджень під час виконання нею службових обов'язків їй виплачується одноразова допомога в розмірі однорічної заробітної плати за її останньою посадою за рахунок коштів державного бюджету з наступним стягненням цієї суми з винних осіб.

Рішення про виплату одноразової допомоги приймається начальником державної податкової інспекції за місцем роботи потерпілого на підставі обвинувального вироку суду або постанови слідчих органів чи прокурора про закриття кримінальної справи за нереабілітуючими підставами або про припинення попереднього слідства.

Шкода, завдана майну службової особи державної податкової інспекції або членів її сім'ї у зв'язку з виконанням нею своїх обов'язків, відшкодовується в повному обсязі за рахунок коштів державного бюджету з наступним стягненням цієї суми з винних осіб.

Відшкодування шкоди, завданої майну службової особи державної податкової інспекції або членів її сім'ї, провадиться на підставі рішення або вироку суду.

Для обліку фактичних витрат, пов'язаних з виплатою сум одноразової допомоги та відшкодуванням шкоди, завданої майну службової особи державної податкової інспекції або членів її сім'ї, для державних податкових інспекцій в установах банків відкриваються спеціальні рахунки.

Стаття 18. Обов'язкове державне особисте страхування службових осіб державних податкових інспекцій

Службові особи державних податкових інспекцій підлягають обов'язковому державному особистому страхуванню за рахунок коштів державного бюджету на випадок загибелі або смерті на суму десятирічної заробітної плати за їх останньою посадою, а в разі поранення, контузії, травми або каліцтва, захворювання чи інвалідності, що сталися у зв'язку з виконанням службових обов'язків, — у розмірі від шестимісячної до п'ятирічної заробітної плати за їх останньою посадою (залежно від ступеня втрати працездатності).

Порядок та умови страхування службових осіб державних податкових інспекцій встановлюються Кабінетом Міністрів України.

Голова Верховної Ради України
І.ПЛЮЩ

м. Київ
24 грудня 1993 року

Продиктовано в номер

Лановий у зоні

Відгукнувшись на запрошення, президент Центру ринкових реформ Володимир Лановий зустрівся з працівниками адміністрації зони відчуження Чорнобильської АЕС, виступив перед ними, відповів на запитання.

На думку В. Ланового, Україна — держава з таким потенціалом, що коли ним розумно скористатися, то років через десять середня зарплата працівника може становити дві тисячі доларів. І головне — роботи стільки, що вона знайдеться для кожного, треба тільки стабілізувати фінанси, зупинити інфляцію, а вже потім стабілізувати виробництво. Підтвердив В. Лановий і відому всім думку про те, що планів в Україні чимало, але нема політичної волі до змін і конкретних виконавців, які модернізували б відносини власності, лібералізували податкову систему, провели земельну реформу.

Своє можливе місце в майбутній політичній еліті В. Лановий визначив просто: хотів би відповідати за реформування економіки. З його слів стало зрозуміло, що він готовий і працювати під прем'єр-міністром чи президентом, якщо ті займатимуться внутрішніми справами, і очолити уряд самому.

Святковий збір Конгресу українських націоналістів

У Чернівцях відбулася святкова академія, приурочена 65-ій річниці створення Організації українських націоналістів (ОУН). На урочистості з цієї нагоди прибула голова проводу ОУН-КУН пані Слава Стецько. У приміщенні місцевого муздрамтеатру вона виголосила промову, в якій дала оцінку теперішньому політично-економічному становищу в Україні, закликала членів КУНу зробити все від них залежне, щоб на майбутніх виборах до Верховної Ради України перемогли висуванці демократичних організацій.

Цивілізована політика непоміченою не залишається

Незалежна й демократична Україна відіграватиме важливу роль у побудові безпеки на континенті, якщо взяти до уваги її геополітичне становище. Про це заявив міністр закордонних справ нашої країни А.Зленко після підписання у Брюсселі програми «Партнерство заради миру». Глава українського зовнішньополітичного відомства наголосив, що наша держава від самого початку підтримала ідею згаданої програми як слушну і прагматичну альтернативу для поступового й вибіркового розширення НАТО. З нашої точки зору негайне розширення Північноатлантичного союзу швидко не принесло б безпеки Європі, зауважив він. А в даному разі співробітництво через програму внесе баланс у Центральній і Східній Європі й не створюватиме лінії розділу між державами — учасницями НАТО й неучасницями.

Під час перебування у бельгійській столиці А.Зленко мав також зустрічі у штаб-квартирі Європейського Союзу. Як відомо, Рада міністрів Євросоюзу нещодавно обговорила майбутнє співробітництво України та ЄС і схвалила відповідну декларацію, де позитивно оцінюються перспективи наших взаємовідносин. Це свідчить про те, що Брюссель повернувся обличчям до Києва. І вже в травні до столиці України приїдуть члени Ради ЄС та Єврокомісії. А найближчим часом до Києва з візитом прибуде комісар у справах зовнішньої торгівлі та економіки комісії Л.Бріттан.

— Причина того, що нині Захід, особливо Брюссель, змінили своє ставлення до України, — у нормальний політичній атмосфері в Українській державі й головне, зрозуміло, — рішенні парламенту щодо Договору СНО-1, — заявив А.Зленко.

Підготовлено за матеріалами Укрінформу.

Точка зору

КРОК УКРАЇНИ НЕ ОЦІНЕНИЙ ПО ДОСТОЇНСТВУ

У Оттаві за ініціативою Північноатлантичної асамблеї нещодавно проходив семінар на тему: «Розповсюдження зброї і контроль за експортом зброї». Керівництво ПАА попросило керівника української делегації — заступника голови Комісії Верховної Ради України в закордонних справах Богдана Гориня поділитися своїми міркуваннями з приводу підписаної у Москві тристоронньої Заяви президентів України, Росії, США. Нижче друкуємо його виступ з невеликими скороченнями.

Тристороння Заява, підписана в Москві президентами України, Росії та США — важливий крок на шляху пошуків рішення проблеми знищення ядерної зброї на території України. Необхідно відзначити, що цей документ, появу якого вітала світова громадськість, має свої позитивні й уразливі місця, коли розглядати його під кутом зору національних інтересів України. Відома оцінка цього документа президентами США і Росії, які розцінили його майже як тріумфальну перемогу у затяжній дискусії з Україною. Можна зрозуміти непроховану радість двох президентів. Адже Президент Клінтон може оголосити своєму народу, що дамоклів меч у вигляді українських стратегічних ракет, що висів над США, нарешті без особливих зусиль знятий. Президент РФ Єльцин також отримав достатньо аргументів для пояснення, що підписана в Москві тристороння Заява повністю відповідає національним інтересам Росії.

На відміну від США та Російської Федерації, національні інтереси третьої сторони — України, якщо провести об'єктивний аналіз цього документа, виявились ущемленими.

Небайдужа увага народних депутатів України до тристоронньої Заяви цілком зрозуміла. Адже саме Верховна Рада України з власної ініціативи в ряді документів заявила всьому світові, що Україна має твердий намір стати в майбутньому неядерною державою. На цих поважних зборах я є представником законодавчої влади, тому вважаю за необхідне акцентувати увагу на тих моментах, що спричинюють тривогу.

У першу чергу хочу звернути увагу на той факт, що підписана в Москві тристороння Заява виходить за рамки прийнятої 18 листопада Постанови Верховної Ради України у зв'язку з ратифікацією Договору СТАРТ-1, що закладає небезпечний прецедент (якщо згадати недавні московські події) конфронтації виконавчої і законодавчої влад.

Депутати Верховної Ради України мають достатньо аргументів для обстоювання думки, що прийнята 18 листопада Постанова про ратифікацію СТАРТ-1 була зваженим документом, результатом майже річного вивчення цієї проблеми. Підставою для того висновку послужив попередній досвід — перший етап знищення ядерної зброї в Україні. Нагадаю, що підтверджуючи свій намір стати в майбутньому без'ядерною державою, Україна раніше оголошеного терміну позбавилася тактичної ядерної зброї, вивезла його до РФ і розпочала підготовку до другого етапу — знищення стратегічної ядерної зброї.

Здавалося б, що такий крок України мав би одержати підтримку в усьому світі — адже це унікальний випадок в світовій практиці, коли держава вирішила позбавитися ядерної зброї з власної ініціативи. Але вийшло інакше: світове співтовариство не надало цьому дійсно історичному крокові України особливої уваги і безприкладну ініціативу невдовзі було забуто. Не привернули уваги світового співтовариства й економічні проблеми України, хоча за даними багатьох експертів Україна мала кращі (у порівнянні з деякими іншими республіками СРСР) вихідні позиції для проведення економічних реформ. Зацікавленість Заходу могла зрушити з місця автомобіль української економіки, що простоює, котрому для руху необхідно було пальне у вигляді кредитів та інвестицій.

Невдовзі після вивезення з України тактичної ядерної зброї загальну тривогу, не тільки серед народних депутатів, але й серед широких верств громадськості, викликала нова хвиля територіальних домагань Росії щодо Криму і міста республіканського підпорядкування — Севастополя.

Громадськість України мала всі підстави вважати, що Захід гостро відреагує на територіальні домагання Росії, що приховують у собі непередбачувані наслідки, коли врахувати приклади Югославії, Карабаху, Придністров'я та інших гарячих точок, але Захід заплющив очі на активну підготовку парламенту РФ до прийняття відомої постанови щодо Севастополя.

Саме територіальні домагання Росії до України за повного мовчання Заходу стали причиною поглибленого вивчення народними депутатами питань, пов'язаних з ядерною зброєю на території України. Враховуючи байдужість Заходу до територіальних зазіхань Росії, перед багатьма постало раніше не існуюче питання: від кого залежить безпека України?

Це був переломний момент у свідомості багатьох політиків і представників широких кіл громадськості. Ядерну зброю на території України почали розглядати як стримувальний чинник, не дивлячись на те, що такий погляд було піддано різкій критиці з боку США.

Таким чином, необхідність реальних гарантій безпеки стала першою головною умовою, від якої залежало, як швидко Україна розпочне другий (після тактичної зброї) етап знищення стратегічної ядерної зброї.

Важливою умовою стала аргументована необхідність технічної і фінансової допомоги для розв'язання цього завдання. Тепер важко докопатися, хто підказав, що Україні необхідно всього лише 175 млн доларів для реалізації свого наміру. Коли затверджена Президією ВР України спеціальна комісія з підготовки Договору СТАРТ-1 до ратифікації розпочала роботу над сукупністю питань, аспектами цієї складної проблеми — політичними, економічними, технічними, фінансовими, екологічними тощо, то прийшла до висновку, що 175 млн доларів — сума надто мізерна, щоб виконувати це завдання, враховуючи критичний стан економіки України.

Ось чому виникла ідея, підтримана Президентом Л.Кравчуком, про необхідність створити міжнародний Фонд допомоги Україні в ядерному роззброєнні. Адже проблема знищення ядерної зброї в Україні — це не тільки проблема України, а тому було б логічно, якби такий фонд було створено. Спроба України власними силами розв'язати це завдання могла б призвести до повного зруйнування її економіки.

Важко погодитись з трактуванням в тристоронній Заяві питань компенсації Україні за компоненти ядерної зброї, зокрема збагачений уран і збройовий плутоній, а також інші складові частини. Документ передбачає вивезення боєголовок до Росії, котра після розбирання їх відправить збагачений уран в США. Логічно було б частину вирученних грошей передати безпосередньо Україні, яка сама визначить, скільки їй потрібно купити палива (твелів) для атомних електростанцій, а яку частину виділити для погашення заборгованості РФ за нафту і газ. Варіант, передбачений Заявою, висить економічно збитковий для України характер. Це означає, що економічний ефект від передання боєголовок РФ буде для нашої країни мінімальним.

Від редакції: Як відомо, 3 лютого ВР України ще раз повернулася до проблеми ядерного роззброєння. Народні депутати прийняли постанову, в котрій дозволили приєднання України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї у якості неядерної держави. Але тільки після того, як будуть забезпечені національні інтереси, гарантовано безпеку України і справедливу матеріальну допомогу в процесі ліквідації ядерної зброї. Тому «ГУ» впевнений, що виступ Б.Гориня і сьогодні не втратив актуальності.

Педвинахід

Щось новеньке

Дирекція Чернігівської середньої школи № 10 скликала всіх батьків своїх школярів на збори... з паспортами. Перелякані за дії своїх чад мами і тата з полегшенням зітхнули, коли їх попросили поставити всього-навсього підписи на підтримку претендента в кандидати в депутати Верховної Ради Івана Симоненка, програма якого до вподоби директору школи Василю Заїці.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігів.

Коротко

«За кордон мій друг від'їжджає...»

Бурхлива хвиля еміграції докотилася і до тихої Черкащини. Від'їжджають «уми з оборонки», лікарі, вчителі іноземних мов, кваліфіковані (і не кваліфіковані теж) робітники. Торік на постійне проживання за кордон виїхало близько 700 осіб. Найбільше — понад 300 емігрантів — до Ізраїлю. Причому переважна більшість тих, хто поміняв «садок вишневий коло хати» на оливові гаї, — українці.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

Мораль

Баш на баш — дитину на КАМАЗ?

Найсенсаційніші повідомлення у Дніпропетровську друкує газета «Наше місто», то її журналістів, здавалося б, важко чимось вразити. Та цього разу й досвідченим газетярам від подиву дух перехопило. Невідомі, які відмовилися себе називати, завітали до редакції, щоб надрукувати невелике рекламне оголошення. Новонародженому немовляті потрібні... хороші батьки. Законспірована організація, мовляв, це дитинча... міняє на вантажний автомобіль КАМАЗ. Легковий, навіть найвишуканішу іномарку чи купу доларів не пропонувати — тільки КАМАЗ. Оформлення відповідних документів гарантується чин чином.

Чи були серед рекламозамовників рідні немовляти і взагалі хто його батьки, це залишилося секретом. Діставши одкоша, прохачі хутко зникли.

Микола НЕЧИПОРЕНКО.

Дніпропетровськ.

Реалії

«Тепле» розпорядження

Представник Президента України в Запорізькій області Юрій Бочкарьов видав розпорядження паливному концерну продавати вугілля за грудневими цінами.

Це стосується громадян, які в 1993 році не одержали палива. Через невиконання вугільниками держзамовлення в область недопоставлено 38 тисяч тонн вугілля. Після січневого стрибка цін на вугілля багатьом воно стало не по кишені. Згідно з розпорядженням різниця в цінах буде погашена з обласного бюджету.

Володимир ДУПАК.

Запоріжжя.

Куди нам до пращурів!..

Достеменно відомо, що перша пошта на терені Східної України з'явилася в середині 17 століття у Путивлі. Тоді кореспонденцію до Києва кіньми доставляли за 31 годину.

Нинішнім зв'язківцям така вправність у роботі й не снилася. У кращому випадку столичний адресат отримує листи чи бандероль, відправлену залізницею з міст Сходу України на третій-четвертий день. А нещодавно поштова служба м. Глухова встановила своєрідний рекорд неоперативності. Принесені за тиждень до початку сесії міської Ради народних депутатів на сортувальну дільницю запрошення потрапили за призначенням у день, коли сесія вже закрилася.

Віталій МАТВІЄНКО.

Сумська область.

Ракет не помічено

Під час проведення місячника добровільної здачі вогнепальної зброї, що проходив на Волині, працівниками правоохоронних органів вилучено 64 одиниці незареєстрованої гладкоствольної і нарізної зброї, дві гранати зразка 1915 року, два артилерійських снаряди і велику кількість патронів. Термін місячника добровільної здачі зброї продовжено ще ... на місяць.

Богдан БЕРЕКЕТА.

Волинська область.

На аренах країни і світу

Баскетбол. Чемпіонат країни. Вища ліга. Чоловіки. «Дніпро» (Дніпропетровськ) — «Будівельник-Анаконда» (Київ) — 71:101, 77:106, «Динамо» (Дніпропетровськ) — «Будівельник-Анаконда» — 64:121, 65:123.

Футбол. Тридцятирічний півзахисник футбольного клубу «Борисфен» і національної збірної України Геннадій Литовченко підписав контракт з австрійським клубом «Адміра-Ваккер».

Президент ФФУ Віктор Банников заявив в одному з інтерв'ю, що для преміювання гравців національної збірної під час відбіркових матчів чемпіонату Європи-96 виділиться 50 відсотків від загальної валютної виручки федерації.

Президенти клубів «Карпати» (Львів), «Темп» (Шепетівка) та «Верес» (Рівне) відповідно Богдан Кобрин, Джумбер Нішніанідзе та Валерій Короткое зареєстровані кандидатами в народні депутати України.

Головний тренер національної збірної України Олег Базилевич вирушив до німецького містечка Рюйт. Там він збирається «вполювати двох зайців»: подивитись на роботу київського «Динамо», в якому є чимало кандидатів до його команди, провести переговори стосовно можливого тренувального збору там нашої національної команди наступної зими.

А динамівці тим часом зіграли товариський матч з клубом бундесліги «Карлсруе» і поступилися — 1:5.

Повідомлення Ощадного банку України

З метою підвищення зацікавленості громадян у збереженні грошових коштів в установах Ощадного банку України введено депозитні вклади зі строком зберігання 1 рік на таких умовах:

Мінімальна сума депозитного вкладу — мільйон карбованців. Депозитні вклади можуть бути відкриті як готівкою, так і безготівково.

Прибуток на депозитний вклад установлено в розмірі 480 відсотків річних.

Додаткові внески і часткові видачі, в тому числі і процентів, до закінчення строку договору на депозитні вклади не роблять.

Операції за депозитними вкладами установи Ощадного банку здійснюють на підставі укладеного договору між установою банку і вкладником.

У разі одержання депозитного вкладу раніше як за 3 місяці доход на нього не виплачують. Під час одержання вкладу після 3 місяців, але раніше як за рік, доход виплачують у розмірі процентної ставки, установленої на вклади до запитання.

Установлені на депозитні вклади процентні ставки Ощадний банк може змінювати з урахуванням інфляційних процесів.

Вкладник має право оформити на депозитний вклад доручення або заповідальне розпорядження.

Якщо по закінченні строку договору депозитний вклад продовжує зберігатися, то прибуток на нього нараховують у вищеназваних розмірах відповідно до фактичного строку зберігання.

При цьому вкладникові надано право одержати належну йому суму процентів.

Ощадний банк України до ваших послуг!

Фонд державного майна повідомляє

Інформація про продаж акцій відкритого акціонерного товариства «Прометей» за приватизаційні папери та кошти

Дані про емітента

Код за ЗКПО — 14314498.

Повна назва емітента — юридичної особи — **відкрите** акціонерне товариство «Прометей».

Адреса — 256300, місто Бориспіль Київської області, вулиця Шевченка, 100.

Орган приватизації пропонує до продажу прості іменні акції в кількості 57702 шт., а саме:

пакет з 12470 акцій загальною вартістю 6456750 тис. крб. за приватизаційні майнові сертифікати;

Заяви на придбання акцій за встановленою органом приватизації формою від фізичних осіб приймаються з 1 березня до 1 липня 1994 року за адресою товариства;

Пакет з 11758 акцій загальною вартістю 6172950 тис. крб. за кошти громадян;

Заяви на придбання акцій за встановленою органом приватизації формою від фізичних та юридичних осіб приймаються з 1 березня до 1 липня 1994 року за адресою товариства;

Пакет з 33474 акцій загальною вартістю 17573850 тис. крб. за некомерційним конкурсом;

Заяви на участь у некомерційному конкурсі **приймаються до 10 березня 1994 року за адресою товариства, застава переводиться на розрахунковий рахунок акціонерного товариства** «Прометей» № 467275 в АКБ «Геосантріс» м. Києва, МФО 321723.

Початок проведення некомерційного конкурсу — 17 березня 1994 року за адресою товариства.

Основні умови продажу пакету акцій за некомерційним конкурсом: залучення інвестицій для максимального використання потужностей корпусу 2А щодо виготовлення ЖМД; виконання вимог Бориспільської міської Ради народних депутатів згідно з листом № 784 від 9.12.1993 року.

Номінальна вартість однієї акції — 525 тис. крб.

Статутний фонд товариства — 34457850 тис. крб.

Характеристика державного підприємства, на базі якого створено акціонерне товариство за станом на 01.11.93 р.

Середньоспискова кількість працівників — 1550 чоловік.

Балансовий прибуток за 1993 рік — 93141 тис. крб.

Обсяг продукції у 1993 році за цінами 1993 р. — 1807151 тис. крб.

Заборгованість за 1993 рік:
дебіторська — 746080 тис. крб.;
кредиторська — 1612566 тис. крб.

Площа земельної ділянки — 9,9 га.

Предмет діяльності:

— виготовлення виробів обчислювальної техніки та машинобудування;

— виготовлення товарів народного споживання; виробництво та реалізація продукції підсобного господарства;

— надання послуг установам, організаціям, підприємствам та населенню.

Ознайомитися з об'єктом приватизації та отримати докладну інформацію можна за адресою: **256300, місто Бориспіль Київської області, вулиця Шевченка, 100.**

Телефони: (8-295) 55140, (8-295) 55007.

Телефакс (8-295) 55155.

Бродівський держлісгосп виробляє і реалізує згідно з домовленістю:

- пиломатеріали м/л порід;
- промислові та плодоовочеві комплекти ящикової тари;
- дверні полотна та дверні блоки щитові фанеровані;
- дверні полотна щитові покриття ДВП;
- панелі з ДСП декоративні фанеровані;
- ліжка, тумбочки, столи і табуретки кухонні з масивної деревини;
- заготовки для паркету;
- столи та лавки для побуту.

Наша адреса: м.Броди Львівської обл., вул.Низька, 15

Телефони: 4-37-14, 4-43-87; факс 4-37-72.

Завод верстатних вузлів реалізує настільні свердлувальні верстати: побутовий — 2ЛС-1, промислові — 2ЛС-2, 2Д112 з технічними характеристиками:

	2ЛС-1	2ЛС-2	2Д112
діаметр свердлування, мм	9	9	12
розмір стола, мм	250×250	250×250	320×250
потужність електродвигуна, кВт	0,37	0,55	0,55
найбільша відстань від торця шпінделя до стола, мм	333	333	400
напруга, В	220	380	380

Адреса: 245440, Сумська обл., м.Лебедин, вул.Сумська,92.
Телефон (код 05445) 6-30-82.
Телетайп 174465 «Станок».

Австрійські стипендії для України на 1994/95 рік

Стипендії федерального міністерства науки і досліджень Австрії **НАДАЮТЬСЯ**

молодим науковцям, аспірантам, дисертантам і студентам старших курсів усіх спеціальностей (за винятком мистецьких напрямів).

Стипендії надаються:

для науково-дослідницької роботи з метою підготовки дипломної роботи та дисертації;

для підготовки спільних українсько-австрійських наукових проектів та програм.

Заявки приймають від осіб віком до 35 років.

Термін подачі документів на конкурс до 15 березня 1994 року.

За довідками звертатися:

у Києві — посольство Австрії, 252021, м.Київ, вул. Липська, 5/408.
Тел. (044) 291-88-40;

у Львові — філія Австрійського інституту Східної та Південно-Східної Європи у Львові; 290000, м. Львів, вул. Матейка, 4.
Тел. (0322) 72-78-47.

Підприємство "БЕРКУТ" здійснює взаєморозрахунки з державами рублевої зони через систему корраxунків АКБ ЛЕГБАНК

Виконує інші фінансові послуги

тел. (044) 417-35-24
тел/факс (044) 417-42-49

Новейшая модель широкого матричного принтера CPF-136RA (Япония) продается дешевле узкого принтера!!!

High Quality Special offer!

Стоимость В 3 РАЗА НИЖЕ стоимости аналогичного принтера EPSON. Автозагрузка бумаги и полная кириллизация.

Оптовые скидки до 10 %! Чрезвычайно выгодная покупка!!!

Справки по тел.: (044) 224-12-04, 220-19-14.

Фірма «Новотроніка» реалізує зі складу в м. Луганську за найнижчими в Україні цінами дефіцитні імпортні медикаменти: баралгін, кефзол, трихопол і багато інших, а також широкий вибір ветеринарних препаратів.

Оплата за безготівковим розрахунком.

Тел.: (0642) 52-35-10, 52-30-18,
Факс: (0642) 52-45-06, 53-30-36.

Государственное производственное объединение «Проэкс» реализует со склада в г. Днепропетровске оптовые партии пиломатериалов хвойных пород:

— шпалы железнодорожные широкой колеи (непропитанные)
— брус 150×150×4000;
— доска обрезная толщиной 40, 50 мм;
— доска необрезная толщиной 25, 40, 50 мм.

Изготавливает и реализует изделия из древесины хвойных пород:

— доска для пола;
— вагонка;
— рейка декоративная, облицовочная;
— дверные блоки;
— плинтус, обналичник, штапик;
— наборы кухонной мебели из массивной древесины.

Принимаем заказы на изготовление столярных изделий для строящихся объектов.

Форма оплаты — любая

Наш адрес: 320070, г. Днепропетровск, пр. К.Маркса, 60, комнаты 529, 532, телефоны: (0562) 45-21-32, 44-06-23, 44-16-37; телефакс (0562) 44-06-23.

Самбірське ремонтно-транспортне підприємство

ПРОПОНУЄ:

прес цеглоробний СМ-727;
автомат для різання цегли-сирцю СМК-163а;
ангари з легких металевих конструкцій з оцинкованим покриттям (розміри 15 × 36 × 7,5);
водонапірні башти Рожновського;
бетонорозчинозмішувачі місткістю 0,45 куб.м.;
сітков'язальні верстати;
плуги двокорпусні навісні;
картоплекопачки однорядні;
борони легкі посівні;
скоба гноетранспортера ТСН-00533;
глушники трактора;
товари ширвжитку.

Наша адреса: 292610, м.Самбір Львівської області, вул.Шевченка,55.

Телефони: (03236) 5-44-25, 5-32-82.
Факс (03236) 5-29-89.

Специализированное предприятие «ГАНГ»

ПОСТОЯННО реализует по низким ценам:
– одежду рабочую;
– обувь рабочую.

Заключаем договоры на 1994 год.

ПРЕДЛАГАЕМ ТКАНИ: диагонали, бязь, ситец, фланель.

Тел. в Киеве: (044) 294-60-14, 296-65-36.
Т/ф 296-48-66.

У партіях і рухах

НАЦІОНАЛІЗМ І НАЦІЯ — СЛОВА ОДНОКОРЕНЕВІ

Наші співрозмовники ніколи не приховували, що належать до українських націоналістів. Єдине, що їх завжди смішило, — додання до цього словосполучення ще й епітета «буржуазні». Цей ярлик був найуживаніший комуністичною пропагандою. Особливо, коли йшлося про людей, які завжди пам'ятали, чиїх батьків вони діти й протистояли тотальному манкуртству епохи.

Слава СТЕЦЬКО та Омелян КУШПЕТА насамперед своїм життям і своєю діяльністю спростовують витворений комуністичними «літописцями» образ українського націоналіста — такого собі кровожерливого монстра із затьмареним розумом. Президент Антибільшовицького блоку народів, член Президії світової ліги за свободу і демократію, голова проводу Організації українських націоналістів (ОУН) пані Слава стала за роки життя й боротьби професійною «українською буржуазною націоналісткою». Ще менш схожий на вигаданий жданівсько-сусловською пропагандою образ «українського буржуазного націоналіста» Омелян Кушпета. Доктор економічних наук, автор багатьох наукових праць, він став соціально-економічним дорадником Конгресу українських націоналістів (КУН) — організації, яка постала торік в Україні на ідейних засадах ОУН і яку очолила Слава Стецько. Вона, до речі, назавжди переїхала в Україну, залишивши в Німеччині і сите життя, і затишну оселю, і тамтешній побутовий комфорт. Дедалі частіше наїздить в рідну Україну з Голландії і доктор Кушпета.

Тема нашої розмови з провідником КУНу та його дорадником — аналіз причин сьогоднішнього стану справ в Україні, шляхи виходу з жорсткої соціально-економічної і політичної кризи, перспективи участі КУНу в наступних виборах до Верховної Ради України.

— Два роки тому західні совєтологи прогнозували, що після розпаду СРСР Україна найскоріше з колишніх республік інтегрується до світової цивілізації. Але сьогодні ми живемо чи не найгірше в СНД. Як ви думаєте, чому так сталося?

С.Стецько: Ми надто повірили і довірилися старій комуністичній верхівці. Тепер уже запізно бути розумними заднім числом, але українські націоналісти завжди наголошували, що треба насамперед покарати найбільших злочинців, щоб одібрати в них бажання знову прийти до влади. Я не прагну крові й сліз будь-якою ціною, але пригадаймо міжнародний Нюрнберзький процес. Він відбувся під тиском вільного світу як показовий суд над фашистськими бонзами і так настрашив «дрібніших» злочинців-нацистів, що вони змушені були назавжди залишити Європу й переховуватися в Латинській Америці. Вони не мали відваги навіть думати про повернення до влади.

Комунізм — це теж людиноненависницька ідеологія, яка протиставляє людину людині, проповідує боротьбу як рушійну силу історії. Результати втілення її в життя ми добре знаємо. Я розрізняю дві категорії комуністів: тих, що в душі залишилися націонал-демократами, але змушені були під тиском різних зовнішніх обставин ставати в чергу за партійним квитком, і переконаних марксистів-ленінців. Саме останні, щоб переконати народ, начебто лише комуністична система може йому гарантувати добро, перефарбувавшись, узурпувавши символи та ідеї українських патріотів, лишилися при владі. А обдурений, обкрадений ними народ думає, що винні в сьогоднішніх негараздах демократи. Але чи прийшли в Україні демократи до влади?

О.Кушпета: Біда в тому, що уряди в Україні з 1991 року не провадили розумної соціально-економічної політики. Й досі в державі немає урядової концепції, яка трансформувала б командно-адміністративну систему господарювання в соціально-ринкову. Замість того, щоб дбати про добробут, уряд спровокував гіперінфляцію, пішов на шокову терапію, лібералізувавши всі ціни, аж до продуктів першої необхідності. Це призвело до поділу народу на «червоних капіталістів», які сидять на мішках награбованих купонів і валюти, і «трудову злидноту», яка ледь-ледь зводить кінці з кінцями. Отже, в Україні впроваджено ринкову економіку XVIII століття, завдяки якій, як слушно сказав Маркс, багаті стають ще багатшими, а бідні — біднішими. Уряд України свідомо дискредитував дві ідеї: самостійності і ринкової економіки.

— Ви назвали головним винуватцем злодіянь 1917—1991 років комуністичний режим. Але після ГКЧП комуністичну партію було заборонено. І разом з тим за два останні роки Україну довели до крайньої межі зубожіння, фактично розграбувавши багату країну. Хто відповість за це?

С.Стецько: Віз котився згори донизу, і, щоб зупинити його, потрібно було комуністичній системі протиставити іншу. Та при владі лишилася стара номенклатура, а демократичні сили були роз'єднані. І завдяки КДБ, який працював на компартію і Росію, прокомуністичним і шовіністичним силам вдалося зіштовхнути Україну в прірву. Старі корумповані структури безкарно грабують нашу державу і далі. І ці дії називають державною політикою. Але це — кримінал.

Якщо за злочини 1917—1991 років потрібно судити компартію, то за антидержавні, антинародні дії двох останніх років треба судити конкретних службових осіб.

О.Кушпета: Це очевидні речі — Україну обкрадено через корумповані номенклатурні сили. Єдиний вихід із ситуації, що склалася, — нові вибори. Народ має зрозуміти: його доля — в його руках. Наш порятунок — у справжньому народовладді.

— Але перший результат народовладдя ми вже маємо...

С.Стецько: Народ мав час пізнати посткомуністичних керівників. Якщо він нині розчарувався в перефарбованих номенклатурниках, то народ не мав нагоди розчаруватися в націоналістах. Бо ми ще не були при владі. На попередніх виборах українські націоналісти не боролися за місця в парламенті, бо не вірили, що разом з комуністами можна добре служити своєму народові.

О.Кушпета: Західну демократію збудовано на засадах, коли в суспільстві є владна партія й опозиція. Після виборів народ оцінює партію, якій віддав перевагу. І якщо вона не зробила того, що обіцяла, то виборці голосують наступного разу за опозиційні сили. Дотепер ми були в опозиції до програми партії влади. А що Леоніда Кравчука народ обрав більшістю голосів, то ми його офіційно підтримували. Але після його політичних кроків щодо входження України до так званого економічного Союзу, намірів продати українську частину Чорноморського флоту з усією інфраструктурою маю сумніви...

— Конгрес українських націоналістів прагне стати на нових виборах партією влади. Але народ України ситий обіцянками. Чим ви переконуватимете своїх виборців?

С.Стецько: Багатьох в Україні лякає саме поняття «націоналісти». Але націоналізм — це не нацизм, не фашизм, не антонім демократії. Націоналізм походить від слова «нація», тобто народ. Націоналізм — це світогляд, а демократія — це система. Наша організація українських націоналістів (ОУН) (з якої, власне, і вийшов КУН), поставши в 1929 році, завжди була послідовна в боротьбі за визволення України. Ми ніколи не обіцяли багато, завжди орієнтувалися лише на реалії. Чому тоталітаризм завжди найбільше переслідував саме націоналістів? Напевне, тому, що вони були найвідданіші сини й дочки свого народу. А ОУН-УПА мала відвагу постати проти двох режимів водночас: нацистської Німеччини і більшовицької Росії. Коли ми кажемо, що треба забрати владу в комуністів, то це не означає, що ми прагнемо, аби країною керували лише члени КУНу. Ідея націоналізму полягає в тому, щоб до влади прийшли найвідданіші, найпрофесійніші, найкращі сили України.

О.Кушпета: Лишилася остання можливість врятувати Українську державу. Народ має зрозуміти, що демократія можлива лише в незалежній державі, захищати права людини, піднести добробут народу можна лише у власній державі. У нас є доволі інтелектуальних сил, щоб забезпечити це в Україні. І якщо КУНу буде надано народом право управляти державою, то за кілька років ми зупинимо кризу і почнемо відбудову держави.

Розмову вели Катерина КІНДРАСЬ, Валентин ЛАБУНСЬКИЙ.

ДЕЩО ПРО ДАХ, ЯКОГО НЕМАЄ

(Закінчення. Початок на 1-й стор.)

Кому зараз належить будинок 24 по Великій Житомирській, поставлений на капремонт, взнати не вдалося. У Шевченківському райвиконкомі майстерно відкрутилися від розмови. Сам Кравцов каже, що будинок, де він мав колись двокімнатну квартиру на третьому поверсі, за п'ять років змінив кількох господарів, останнім був — Народний банк. А 89-го Кравцову запропонували разом з дочкою і сином перебратися до однокімнатної квартирки на Троєщині, з чим він, звичайно, не погодився, очевидно, неправильно зрозумівши сентенцію: щоб країна могла жити, повинні жити права. А протверезів тільки на вулиці, переночувавши кілька ночей наодинці з лютневим морозцем.

Коли терпець увірвався, поїхав жити на Червону площу до Горбачова, започаткувавши наметове містечко. Але 1 січня 1990 року московський ЗМОП виселив і звідти. Потім кілька днів пожив у 12 камері Матроської Тишини, з Києва приїхали по нього посильні Гришко і Мишко, привезли до рідного райвідділу, а ті в свою чергу — під стіни 24 будинку по Житомирській. З того часу Кравцов і живе у будці.

— І буду жити, поки мені не повернуть мою двокімнатну квартиру у будинку 24 по Житомирській. Я інвалід 2 групи, шофер 1 класу, 30 років стажу... А цього року навіть пенсію не отримую. Кажуть, треба на ЛТЕК лягати, щоб інвалідність продовжити. Минулого року ліг, а повернувся — від будочки не залишилося й сліду... А тепер ми з доцею живемо, Оленкою. Не залишу ж її саму.

З доцею Оленкою познайомитися не вдалося, того дня вона пішла до мами (середа — банний день), але зі слів Кравцова зрозуміла: це його щастя. Вистраждане, вимучене, виплекане і відвойоване. Розказав, навіть, дуже сімейну історію про те, як дружина з якою Кравцов «разведьонний» з 1975 року, приходила в гості до двох старших дітей: попрати, їсти зварити, просто побачитися.

— Я брав її в іншу кімнату, і цілувалися. І раптом узнав, що має бути дитина. Думав, що збожеволію. Старших виховувати не міг, весь час у роз'їздах: Улан-Уде, Забайкалля, Ленінград... Приїжджав, а вони: «Дядя чужий». Я просто з пологового будинку її і забрав, дав відступного, і до третього класу вона була зі мною.

Потім почалися суди, заяви, сльози. Тепер Оленці 17 років, вона вчиться в 11 класі 1 вечірньої школи, і вже рік живе разом з батьком — у будці. В суботу — ходять до Володимирського собору, бо там хрестили Оленку.

А взагалі — найменше хотіла б удаватися до примітивного переказу подій. Кравцову, відчувається, також набридли ці розмови: розповідає повільно, в хронологічному порядку, часто — не вдаючись до деталей, справедливо вважаючи: хочете знати більше — читайте пресу. Зокрема і зарубіжну. Бо з часів Діогена він, мабуть, найпопулярніший безпритульний у світі. Писали про нього всі, кому не лінь: від «Киевских ведомостей» до «Нью-Йорк таймс». Заробили чимало гонорарів, тільки результату ніякого. П'ятий рік райвиконком шукає квартиру, п'ять років Кравцов наполягає на ст рій. За цей час він перетворився з шофера на політик говорить про наступні вибори і про те, що слід змінити у державі. Він говорить про людську жорстокість, перелічує за прізвиськами дворових собак, яких у різні часи пригрівав біля себе і яких потім катували, калічили, вбивали. Показує подарованого на Різдво Іринкою з 20 будинку Грома, з уже перебитими лапами. І, здається, більше й не сподівається на кращі часи. Так і каже:

— Шкода мені вас, журналістів. Пишете, пишете, а ніхто вас не чує. І не розуміє, що людина не повинна жити на вулиці, і не повинна шукати їжу на смітниках. Людині потрібен дім. Бо якщо говорити про дах, то в принципі — це дуже багато, особливо, якщо його немає...

Що ж, люди, можливо, ви не почуєте, що пише журналіст, і цього разу. У вас бо, ще є дах над головою. Слава Богу!

Наталя ФІЛІПЧУК.
Фото Олександра КЛИМЕНКА.

ГОЛОС України

ЗАСНОВНИК — ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

Газета виходить з 1 січня 1991 року

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.

Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (в.о.заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), І. ГРУЩКО, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, Б. СИДОРЕНКО (заст. головного редактора), А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

♦ ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
♦ Рукописів не повертаємо.
♦ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.

♦ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
♦ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0 Зам. 0311026.

Газету набрано і зверстано в комп'ютерному центрі «Голосу України».